

SEVGİ DÜNYASI

ŞUBAT 2005 SAYI: 434 FİYAT: 3.5 YTL

TESELLİYİ DE GELECEĞİ DE O'NDA ARAMAK
İki yaşam arasında - **ŞEHİRLEŞEN AŞK**
BİZ ADAM OLUR MUYUZ?

SEVGİ DÜNYASI

Aylık Kültürel ve Siyasi Dergi

Cilt: 37 Sayı: 434 Şubat 2005

**Sevgi Yayınları Tic.Ltd.Şti
adına Sahibi ve Genel Yayın
Müdürü:**

Dr. Refet Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:

Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:

Güngör Özyiğit

Nelda Bayraktar

Özenç Kayserilioğlu

Hale Ürkmezigil

**Haberleşme Sorumlusu ve
Okur-Abone İlişkileri:**

Kazım Erdemoğlu

0212 250 42 42

0212 252 85 85

Yönetim Yeri:

Aydede Cad. Kıvılcım Apt. No:

4/5 34437 Taksim İstanbul

Yazışma Adresi:

Sevgi Dünyası P.K. 471 Beyoğlu

34437 İstanbul

Baskı:

**İnkılap Kitabevi Sanayi ve
Ticaret A.Ş.**

100. Yıl Mah. Matbaacılar ve

Ambalajcılar Sitesi

4.Cadde No: 38

Bağcılar / İstanbul

Fiyatı: 3.500.000 TL/3.5 YTL

Yıllık Abone: 40.000.000 TL

Yurt Dışı: 50.000.000 TL

İÇİNDEKİLER

Sevgi ve Saygı En Büyük Destektir

Dr. Refet Kayserilioğlu 2

Biz Adam Olmayız?!

Ahmet Kayserilioğlu 8

Şehirleşen Aşk

Nelda Bayraktar 14

İki Yaşam Arasında

Dr. Michael Newton 18

Teselliyi de Geleceği de O'nda Aramak

Özenç Kayserilioğlu 23

Tartışmanın Doğası

Nihal Gürsoy 26

Mutluluk Doğru Yaşam Bilgileri İle Gelir

Nadide Kılıç 30

Cinsel Gelişimde Anne Babanın Rolü

Sibel Salur / Pedagog 36

Yük ve Yol

İnternet Sitesi 38

İlginç Olaylar

Nelda Bayraktar 40

Size Bir Müjdem Var!

Zehra İskender 42

Bulabildiklerimiz / Bilebildiklerimiz

Yavuz Yektay 45

Kapak resmi: "Amor and Psyche" F.P.S. Gerard

Sevgili dostlar

Dergimizi daha iyiye götürme, geliştirme çabalarımız devam ediyor. Kitap, gazete ve dergi okuyanların sayısının gün geçtikçe azaldığı, yayıncılık sektörünün yavaş yavaş ölmekte olduğu söyleniyor. Bu söylentiler yayın hayatının içinde olan bizleri üzüyor ama biliyoruz ki, bu alan hiçbir zaman ölmeyecektir ve sayıları azalsa bile okumak, düşünmek isteyen insanlara hizmetin daha iyisi, daha faydalısı, daha doğrusu ve daha dostçası mutlaka ulaştırılmalıdır, ulaştırılacaktır. Dergicilik alanında profesyonel, başarılı bir geçmişe sahip olan Neslihan Kayserilioğlu bizimle birlikte çalışmayı kabul etti ve dergimize taze bir soluk kattı. Onunla birlikte dergimizde uzun süredir yapmayı çok arzu ettiğimiz ama bir türlü gerçekleştirme imkânı ve fırsatı bulamadığımız yenilikleri, derinlikleri yakalamamız daha kolay ve zevkli olacak, bunu sizler de fark edeceksiniz. Dergimiz, onun tarafından kapağı, mizampajı ile tamamen yeniden tasarlandı. Logomuz yeniden bir sene önce bıraktığımız şekline benzer olarak değiştirildi. Yazılarımız ise editöryal anlamda profesyonelce işlenerek daha yararlı ve daha güncel bir hale getirildi.

Bundan sonraki sayılarımızda röportajlar ve söyleşilerle, aramızdaki yararlı işler yapanları tanıyacak, uğraştıkları konuların gerçek anlamlarını, doğru kullanımlarını, yaşam tecrübelerini onların dilinden okuyacaksınız. Biliyorsunuz bizler en başından beri, kâr amacı gütmeyen, yalnızca bilgilendirmek amacıyla çıkarıyoruz dergimizi. Sayın başkanımız Dr. Refet Kayserilioğlu 43 yıl önce 'Ruh Dünyası' nı yayımlamaya başlarken de bu amaçla hareket etmişti. Şimdi onun yeğeni ile aynı yolumuza devam ediyoruz.

Yasaklara ve tehlikeye rağmen birbirini isteyen sevgilileri birleştirip evlendiren din adamı Saint Valentine adına kutlanan Sevgililer Günü bizi sevgi konusunda düşünmeye yöneltmesi açısından yararlı bir gün. Kırmızı kalpler ve çikolata kalabalığını bir kenara koyup perdeyi araladığımızda, aslında bütün sevdiklerimizi sevgimiz gibi sevebilmeyi diliyoruz.

En derin sevgilerimizle.

Sevgi Dünyası

Sevgi ve saygı en büyük destektir

Çevresinin saygısını ve sevgisini kazanan kişiler; hızlı bir şekilde gelişirler, hem kendilerine güvenleri ve cesaretleri artar, hem de gizli yeteneklerini ortaya koyup geliştirmek imkânını bulurlar.

Dr. Refet Kayserilioğlu

SAYGI VE SEVGİ GÖRENLER

Çevresinin saygısını, sevgisini ve içten takdirlerini kazanan kişiler, çok hızlı bir şekilde gelişirler. Öyle kişilerin hem kendilerine güvenleri, hem cesaretleri artar, hem de gizli yeteneklerini süratle meydana koyup geliştirmek imkânını bulurlar. Çevrenin sevgisini, beğeni ve övgüsünü kazanmak için bilgi, iyilik ve sevgi yönlerinden, en az birisinde ileri gitmek ve de insanların önünde küçülmesini bilmek gerekir. Hele bilgide ve tecrübede ileri giden bir insan, aynı zamanda iyilikte, doğrulukta da ileriye, herkese sevgisi ve saygısı da büyükse, o kişiyi sevenler ve sayanlar çok olur.

Kıskananlara da sevgi

Çevresinden aldıkları saygılar, sevgiler ve övgüler öyle kişilerin daha çok parlamalarına, daha çok yükselmelerine ve tüm değerlerini ve yeteneklerini hızla geliştirmelerine yol açar. Böyle kişileri kıskananlar, kıskançlıkla önlerine engel çıkaranlar ve çelme takanlar da olabilir. Sevilen ve

beğenilen kişilere düşen en doğru davranış, kıskananlara asla kızmadan, onlara daha büyük sevgi ve takdir göstermektir. Öylece birçok düşmanlık daha baştan önlenmiş olur.

İnsan sevildikçe parlar

Çevrenin saygısı, sevgisi, beğenisi ve övgüsü kişiye birçok yönden destek olur, güven verir, kendi değerlerini görmesine, onları en rahat şekilde kullanmasına ve geliştirmesine yol açar. Çevresi onun hiç bir davranışına engel olmaz, aksine destek olur. Çünkü o da devamlı çevresinin hayrına çalışmakta, herkese hizmete, yardıma koşmakta, herkesin gönlünü almaya, herkesteki değerleri görüp dile getirmeye çalışmaktadır. Çevresine her yönden destek olan, sevgi ve saygı gösteren, herkese güç katan bir kişiye insanlar neden engel olsun?!.. Aksine çevresindeki kişiler de ona destek olurlar, sevgi ve saygı gösterirler, överler, beğenirler. Böylece de o kişi sevildikçe, övüldükçe, beğenildikçe daha parlar, daha gelişir.

Sevilmeyen kendini sevemez

Evinde devamlı kötülenen, horlanan ve sevilmeyen çocuğun gelişmesi mi daha hızlıdır, yoksa sevilen, övülen, beğenilen, değer verilen çocuğun gelişmesi mi?!.. Elbette değer verilen, sevilen ve beğenilen çocuk, daha hızlı gelişir, daha hızlı yükselir. Kendine güvenen, kişilikli ve başarılı bir çocuk olur. Öylece büyüdükçe yükselmesi daha hızlanır, her yönden değerli, bilgili ve insanlara saygılı, dengeli bir insan olur. Evinde sevilmeyen, horlanan ve kötülenen bir çocuksa, büyüdükçe kendini için için kötileyen, beğenmeyen, kompleksli, kiskanç ve başarısız bir insan olur. Böyle sevgisiz, horlanarak büyüyen çocukların her çeşit suça yönelmeleri çok kolay olur. Görülüyor ki sevgi, beğeni ve övgü bir çocuğun gelişmesine, çalışmasına, üstün insan olmasına en büyük destek. Sevgi, beğeni ve övgü bir insanın hayatını değiştirecek kadar önemli bir güçtür.

KADIN ERKEK İLİŞKİLERİNDE SEVGİNİN DESTEĞİ

Kadın ve erkek arasındaki sevgi, övgü ve hayranlık derecesine varan beğeni her iki tarafın da kişiliklerinin gelişmesine, kendilerine güvenlerinin, başarılarının ve yükselmelerinin artmasına yol açar. Bu durum onların mutluluklarının temel kaynağı olur. Birbirine destek olan, birbirini güçlendiren, geliştiren ve birbirini mutlu eden eşlerin aralarındaki sevgi ve saygı da gittikçe artar. Onlar birbirileri için sürekli bir güç kaynağıdır, sevgi kaynağıdır, mutluluk kaynağıdır.

Kadın ve erkek arasındaki fark

Ama kadın ve erkek doğasından gelen ayrılığı da, sürekli göz önünde tutmak gerekir. Erkek akıl ve mantıkla yürümeyi,

kesin ve katı kurallar içinde yaşamayı, her çeşit mücadeleyi, kavgayı göze alarak hedefine yürümeyi ister. Kadın ise duygu, sevgi ve övgüyle yürümeyi, her şart içinde daha esnek ve uyumlu olmayı ve mutlu olmayı ister. Kadın tabiatında yumuşaklık, esneklik, uyumluluk, şefkat ve sevgi ağır basar. Beden yapısı da bu tabiatını yansıtır biçimde yumuşak, esnek, uyumlu ve okşamaya isteklidir.

Erkek tabiatında ise sertlik, kuvvet, mücadele gücü, akıl ve mantık ağır basar. Korumak, kollamak, okşamak ister. Erkeklerde yumuşaklık, esneklik, uyumluluk azdır. Buna mukabil o kendine güvenmek, başına buyruk hareket etmek ister. Böylece iki cins birbirlerinin eksiklerini gidere-

Birbirine destek olan, birbirini güçlendiren, geliştiren ve birbirini mutlu eden eşlerin aralarındaki sevgi ve saygı da gittikçe artar. Onlar birbirileri için sürekli bir güç kaynağıdır, sevgi kaynağıdır, mutluluk kaynağıdır.

cek, birbirlerini tamamlayacak şekilde yaratılmışlardır. Bu tabiatlarının gereği olarak kadın, erkeğinin kendinden her yönden güçlü olmasını ister. Fizik güç olarak, akıl ve bilgi olarak, hayat mücadelesindeki başarısı olarak bir erkeği sevmeye, ona sokulmaya, onun himayesine girmeye meyillidir. Pısrık, korkak, güçsüz, çok yumuşak olan, tabiat ve vücut olarak

Rembrandt'ın kadın ve erkek arasındaki sevgiyi ve ahengi anlattığı bir tablosu

çok yumuşak bir erkeği normal bir kadın sevemez. O, erkeğinin tatlı sert ve otoriter olmasını, güçlü ve cesur olmasını, kendini koruyacak, gerektiğinde doğru yolu gösterecek bilgi ve tecrübeye sahip olmasını, ayrıca kibar ve nazik olmasını da ister. Kadınların kendilerinden daha yaşlı, tecrübeli, olgun erkeklerle evlenmek istemeleri bu sebeptendir. Erkekler de kendilerinden yaşça küçük kadınları daha kolay koruyabileceklerini, bekledikleri saygı ve beğeniyi onlardan daha çok görebileceklerini düşünürler.

Erkek, tabiatının gereği olarak seveceği kadının yumuşak, esnek, uyumlu ve sevecen olmasını ister. Sevgisiyle, kendisine

itaat etmesiyle, uymasıyla ve sığınmasıyla kadının ondaki güçleri kabul etmesini bekler. Güçlerinin görülmesi, kabul edilmesi, ona sığınılması, erkeğin kendine güvenini artırır. Bu da onun hayat mücadelesindeki başarısını çok etkiler.

Normal standartlar

Bunlar, normal, standart kadın ve erkeklerin doğal ruhsal ve bedensel yapıları, istekleri ve duygularıdır. Elbette bunun dışında olan kadın ve erkekler de çok var. Erkek gibi hükmetmek, yönetmek isteyen, başıma buyruk kadınlar da var. Kadın gibi yönetilmek, sevmek, okşanmak, sığınmak ve korunmak isteyen erkekler de var.

Bunların bir kademe daha ilerisi homoseksüel kadınlar ve homoseksüel erkekler de var. Onlar karşı cinsin istek, eğilim, duygu, düşünce ve zevklerini taşıdıkları için karşı cinse ilgi duymazlar. Kadınsı bir erkeğe, yine erkeği isteyecektir, erkeksi bir kadınsa, yine kadın isteyecektir. Homoseksüelleri ayrı bir bahiste inceledik. Biz burada standart, yani çoğunlukta olan kadın ve erkek tipini inceliyoruz.

İki cins de doğal eğilimlerine sahip çıkmalı

Kadının ve erkeğin kendi doğal eğilimlerine sahip çıkmaları, her ikisinin de mutlu olmalarını, birbirini tamamlamalarını, birbirine güç vermelerini sağlar. Erkeğiyle sürekli üstünlük yarışı ve çene yarışı içinde olan bir kadın, mutsuzluğa kendisi talip olmuş, birliğin vereceği gücü, erkeğin desteğini ve sevgisini baştan kaybetmiş demektir. Kocasını yenmişse ve ona üstün olduğunu göstermişse, kazanacağı boş bir övünme olacak, ama kaybettiği sevgi ve güçlü bir erkeğin himayesi olacaktır. O kadın, kısa bir süre sonra güçlü başka bir erkeğin sevgisini özlemeye başlayacaktır. Kocasını veya erkeğini hırpalamasa, tersine övüp yüceltse, onun erkekliğini tam bulmasına katkıda bulunsa, erkek belki kısa sürede onun her yönden hayran olacağı bir erkek olacaktır.

Kadın ve erkek birbirlerinin rakibi değildir

Aynı şeyler karısını koruyacak, övecek, sevecek ve sayacak yerde, onunla yarışa giren, gücünü, üstünlüğünü kadını ezecek kanıtlamak isteyen erkekler için de söz konusudur. O tip erkekler, aslında oturdukları dalı kesmekte, kendisine güç kaynağı olacak kadını karşılarına almakta, küçültmekte, hem eşlerinin sevgi ve

saygılarını kaybetmekte, hem de onun vereceği güveni alamamaktadırlar. Kadınla erkek birbirlerinin rakibi değil, destekleyicisi ve tamamlayıcısıdır. Bu gerçeği unutup üstünlük veya eşitlik yarışına girmeleri her iki tarafın da zararına olmaktadır. Bitmeyen kavgaların, ayrılmaların, boşanmaların temel sebebi, her iki tarafın da kendi doğal kişiliklerinin gereklerine uymamaları, bu sebepten çıkan tartışmaların zamanla her iki tarafın da saygısını ve sevgisini yiyip; bitirmesidir.

Eşlerini Yükseltenler

Bu konuda Türkçe’de çok güzel atasözleri vardır. Erkek için "Bir adamı vezir eden de, rezil eden de karısıdır" derler. Kadın için de: "Maşa kadar kocası olanın, paşa kadar hükmü olur" derler. Kocalarının mevkileri, zenginlikleri, şöhretleri arttıkça, karılarının da değerleri artar. Hele onlar birbirini seven ve sayan eşlerse onların birbirine katkıları daha çok artar.

İkinci kez evlenmeyi düşündüğüm bir sırada, bir **Sevgili Dostum**’a tavsiyelerini sormuştum. Bana verdiği cevabı, herkese

Kadınla erkek birbirlerinin rakibi değil, destekleyicisi ve tamamlayıcısıdır. Bu gerçeği unutup üstünlük veya eşitlik yarışına girmeleri her iki tarafın da çok zararına olmaktadır.

faydalı olur düşüncesiyle buraya koyuyorum: "Sizin kadınıız, her şeyi ile size tam olmalı, sizi hiç yormamalıdır, önünüzdeki günler için. Ona göre düşün-

nüz." dedikten sonra bir bilgin kişiden bahsetmişti. Yani sizin kadınıız her şeyi ile size uygun olmalı, sizi tamamlamalı, size destek olmalı, hırçınlıkları, huysuzlukları, düzensizlikleri, gereksiz kıskançlıkları ile sizi yormamalıdır, önünüzdeki günlerde, diyor. Sonra bilgin bir kişiden şöyle bahsediyordu:

"Bilir misiniz ki, bir zamanlar, gülyüzlülerin yardımcılarında biri, çok değerli, o zamana göre kültürlü, her şeyi bilen, bilgin bir kişi. Ve bilir misiniz ki, onun karısı, hiç onun kadar olmayan, hatta çok az olan biriydi de, onu gönülden severdi yalnız. Ve işte o bilgin kişi, karısı öyle olduğunca bilgin oldu hep. Çünkü her şeyiyle

Her an kızan, parlayan, kıran, döken, hatta yerinde vuran bir erkek acizliğini, kendi kendine hakim olamadığını, yönetici olmadığını göstermiş olur. Böyle bir erkeğin de karısından saygı, övgü ve sevgi beklemeye hakkı olamaz.

ona bağlı, her şeyiyle onu büyük gören biri, onu sevdi, ona yardım etti hep."

Gülyüzlülerin, yani peygamberlerin, birisinin çok değerli, bilgin bir yardımcısının, onu çok seven, her şeyiyle ona bağlı ve her şeyiyle onu büyük gören bir karısı varmış. Karısı onu öyle sevdiği, öyle büyük gördüğü, yardım ettiği ve yücelttiği için, o kişi öyle bilgin, kültürlü ve değerli oldu diyor, Dostumuz. Bu örnek, bir kadı-

nın erkeğin hayatındaki rolünün ne kadar önemli olduğunu gösteriyor.

Sevgi cesaret verir

Başarıya ulaşmış büyük devlet adamlarının, büyük iş adamlarının, büyük bilim adamlarının, büyük sanatkârların hepsinin arkasında kocalarına saygı duyan, kocalarını öven, yücelten, kocalarını değerli ve büyük gören ve her şeyiyle kocalarına destek olan değerli kadınları vardır. Değer bilen, kocasını üstün gören, öven, seven ve sayan bir kadının erkeğine katkısı gerçekten çok büyük olur. Çünkü dışarıdaki kişiler, insanı her yönüyle tanımayabilirler veya kendi çıkarlarına, kendi gönüllerine göre değerlendirebilirler. Dışarıdaki insanlar bugün göklere çıkardıkları kişileri, yarı yerin dibine batırabilirler.

Ama bir erkeğin karısı, onu en iyi tanıır, onun gücünü, yeteneklerini en iyi görür. O, kocasını büyük, değerli, saygı değer ve sevgili görüyorsa; çok doğrusunu görüyordur.

Günlerinin büyük kısmı da beraber geçtiği için, karısının bir saygısı, bir sevgi sözü, bir takdîrkâr ifadesi, bir hayran bakışı, bir içten övgüsü adamın kendine güvenini, cesaretini, mücadele gücünü, ilerleme, yükselme isteğini çok artırır.

Eşini aşığılayan en çok kendine zarar verir

Tersine kocalarını beğenmeyen, ulu orta tenkit eden, ya da bakışlarıyla, tutum ve davranışlarıyla kocasını değersiz gören ve küçük düşüren kadınların verdiği zarar da öylesine büyüktür. Bu çeşit kadınlar, hem kocalarına, hem çocuklarına, sonunda hem de kendilerine en büyük kötülüğü yaparlar. Ezilen, horlanan koca, zamanla kendine güvenini, kendine saygısını, cesa-

retini ve iş yapma, iş başarma gücünü yitirir. Her işte ve herkesin yanında daha sivil, daha başarısız olmaya başlar. Sonra erkeklik gücünden ve sağlığından da kaybetmeye başlar. Bu durum karısının, onu daha çok gagalamasına ve horlamasına yol açar. Hatta bazı kadınlar yaptıkları kötülüğün büyüklüğünün farkına varmadan,

"Erkekliği de kalmadı ama çocuklarımın hatırı için onunla kalıyorum." derler ve adamı herkesin gözünde de küçük düşürürler. Öylece de güya ne büyük fedakârlık yaptıklarını dile getirmek isterler.

Bir aile tanıdım...

Öyle bir aile tanıdım, erkek güçsüzleşmiş, kendine güvenini yitirmiş, ölümü ister olmuştu. Karısı, kocasında 10 senedir erkeklik gücü olmadığını her yerde söylüyordu.

Sonra da onu çok sevdiğini, onun için her fedakârlığı göze aldığı dile getiriyordu. Bir gün adam kadının çenesinden, aşırı fedakârlık gösterisinden bıktı ve her şeyi göze alarak evi terketti. Dışarıda bir ev tuttu. Bir süre sonra karısına onu seven, ona değer veren, moral veren, öven ve yücelten bir kadın çıktı. Hiçbir doktorun yapamadığını başardı o kadın. Adam yavaş yavaş kendine güvenini, sağlığını ve erkekliğini kazandı, sağlıklı, güçlü bir erkek oldu.

Sevgi ve takdirinizi dile getirin

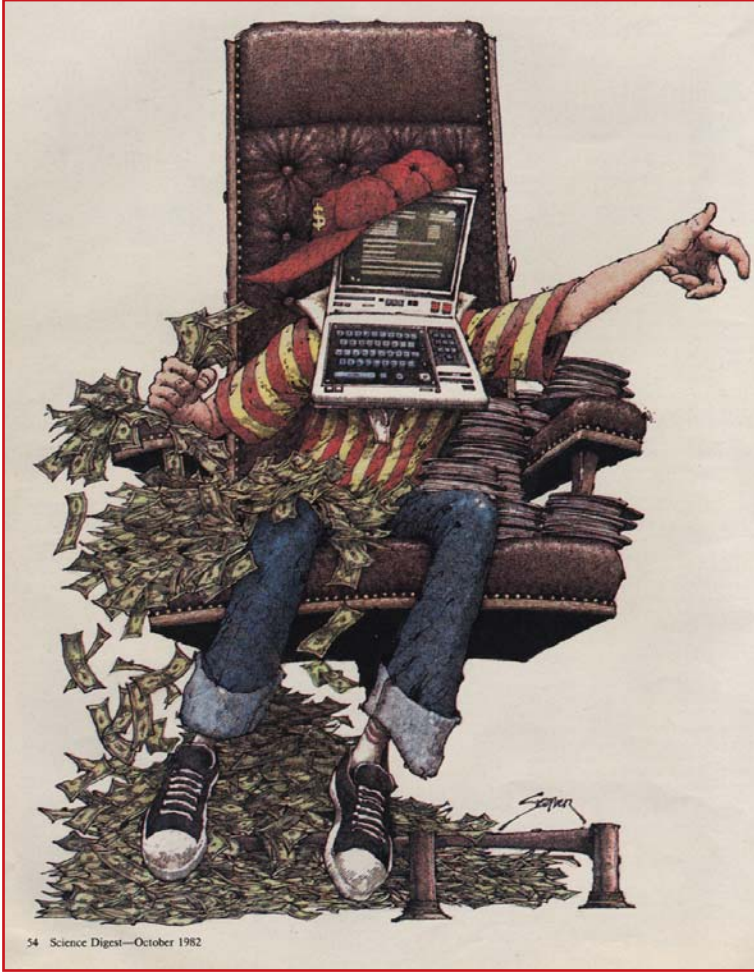
Sevgi, saygı, değer verme ve övgü erkek için olduğu kadar kadın için de çok önemlidir. Hatta kadınların bunlardan etkilenmeleri çok daha hızlıdır. Erkeğin de kadının değerlerini, güzelliğini, becerilerini çok iyi görmesi, onları sık sık dile getirmesi gerekir. Bıkmadan, usan-

madan ona olan sevgisini, saygısını, içten duygu ve takdirlerini söylemesi, kadına büyük güç ve cesaret ve güven verir. O zaman onun da, kocasının değerlerini daha iyi görmesi kolaylaşır. Yoksa bir erkek, sürekli kötülediği, suçladığı, eksiklerini sayıp döktüğü ve horladığı bir kadından nasıl sevgi, övgü ve desteklik bekleyebilir. Birbirini hor tutan karı-kocalar, kendilerini de alçaltmış olurlar. Onlar hem birbirlerinin gözünde küçülürler, hem de çevrenin gözünde çok değer kaybederler. Huzur ve mutlulukları da kalmamış olur. Böyle bir evliliğin devam etmemesi, aslında her ikisi için de çok hayırlıdır.

Erkek daha hoşgörülü olmalı

Kadın erkek ilişkilerinde erkeğe daha büyük sabır, hoşgörü, olgunluk ve sevgi düşüyor. Eğer erkek ailenin reisi (başkanı) olacaksa, karısıyla lâf yarışına, iddialaşmaya girmemeli, onu yenmeye çalışmamalıdır. Aksine onu övmeli, onun üstünlük iddiaları karşısında: "Elbette sen çok üstünsün, çok değerlisin, ben seni onun için çok beğeniyorum ve çok seviyorum" diyebilmelidir. Bu tarz konuşma hem tartışmaları, iddialaşmaları önler, hem sevgiyi ve saygıyı artırır, hem de erkeğin yöneticiliğini kanıtlamış olur. Yöneticilere ise sabır, hoşgörü, dikkat, söyleyeceği sözün ve yapacağı hareketlerin sonucunu önceden görme ve sınırlarına hakim olma düşer. Her an kızan, parlayan, kıran, döken, yerinde vuran bir erkek acizliğini, kendi kendine hakim olamadığını, yönetici olmadığını göstermiş olur. Böyle bir erkeğin de karısından saygı, övgü ve sevgi beklemeye hakkı olamaz.

“BİZ ADAM OLMAYIZ”?!

Ahmet Kayserilioğlu

Dünyanın genel gidişatına baktığımızda karamsar bir tablo görünse de, elbet böyle gitmeyecek her şey, böyle bozuk, böyle çılgın. “Biz Adam Oluruz” diyen, acizlik göstermeyip inisiyatif koyan, şoka karşı engeli aşma azminde olan niceleri de var ülkemizde ve dünyamızda.

“Hayır”a hayır

Orta okulda hafta boyunca canımız çıkmış, kazasız belâsız o mutlu pazar gününe ulaşmıştık. Sokakta güzel eğlence planları kurarak tasasız gezinirken yapılan bir teklif tüm neşemi kaçırmıştı. Sokakta karşılaştığım sınıf arkadaşım bir yakın akrabam matematikten anlamadığı bir konuyu o gün, benim iple çektiğim o Pazar günü birlikte çalışmamızı rica ediyordu. Tadım kaçmıştı, ama kolayı vardı: Yalan. Bir işim var uydurmasıyla tehlikeyi kolayca savuşturmuşum. Gerçekten mi?! Ne gezer, yalnız kalınca içim içimi kemirmeye başladı. Söylediğim yalana mı yanayım, akrabamı boynu bükük bıraktığıma mı? Akşama kadar kendimi, kendime karşı savunmak için bulduğum bütün mazeretlere rağmen iç sıkıntım bir türlü geçmek bilmedi. Sokak sokak avare avare sürüklenip durdum. Halbuki ne güzel eğlence planlarım vardı!..

Akşam olunca ömür boyu unutmadığım yaman bir karara varmıştım. Ben güya keyfim bozulmasın diye hemen mencecik “hayır”a sığınmıştım ama sonuç hiç de umduğum gibi hayırlı çıkmamış, aksine daha büyük yangınlara girmiştim. Kararım kesin. Bundan böyle bana bir yardım talebi geldiğinde “Hayır” demeden önce iyice düşünecek, tam “Evet” bile

**“İyi insanların şarkıları
tâ yukarlardan aşağılara
güneşin ışıkları gibi iniyor.
İyi insanlar yağmur demiyor, kar demiyor
Ortalık kış kıyamet,
Kolları sıvamışlar,
Taze yaz meyveleri yetiştiriyorlar.”**

olamasa, şu veya bu türlü, şu veya bu zamanda, şu veya bu kimsenin de katkılarını isteyerek yardımın mutlaka gerçekleştirilmesi imkânlarını araştırıp öyle cevap verecektim. “Hayır” ile “Evet” arasında millerce mesafe vardı. Bu mesafeleri aşmadan hemen “Hayır”ı patlatıvermeyi kendime yasaklamıştım. Önümde yaşanacak bir ömür vardı. Hani darağacına götürülürken son sözü sorulan ve “Bu bana iyi bir ders oldu!..” diyen Temel’in durumunda değildim.

Yıllarca bunu uyguladım. Arada az da olsa arızalar olmadı mı? Oldu tabii. Örneğin iki yıl kadar önce doktora gitmekte çok direnen ve hepimizi yoran ablasını, hem de dar bir vaktimde benim ikna ederek götürmemi teklif eden kız kardeşine “Hayır” cevabını duraksamadan verivermişim. Arada başka imkânları araştırma zahmetine girmeksizin!.. Peki ne oldu, yıllar öncesinin müthiş kararı güme mi gitti. Hayır gitmedi. Çünkü bilinçaltıma öylesine

yerleşmiş ki, hiç kendimi savunma, haklı çıkarma gayret-keşliklerine girmeden bir iki gün içinde kızkardeşten özür dileyerek işin sonunu getirmiştim. Arızadan açılmışken o kadar geriye bile gitmeye gerek yok. Birkaç gün önce dergimizin editörü belli bir konuda yazmam için teklif getirdiğinde, yıllarca psikoloji derslerinde okuya okuya kanıksadığım bir konu olduğu için çabucak “Hayır” de-yivermişim, sanki hoşlandığım başka bir konuyu öneremezmişim gibi! Sonrası yine kolay oldu. Bilinçaltım yine marifetini gösterdi. Bir iki gün içinde editörümüze hem kaynak temininde yardımcı olmuş, hem de kendi seçtiğim bir alanda kalem oynatarak açığı kapamıştım.

Tren taşlamak mı, şampiyonluk yarışı mı?

Durumdan vazife çıkararak bilinçaltıma ektiğim bir telkinin yararlı ürünlerini yıllarca devşirmekteyim. Bunun bir benzerini, doğru uygulanan

psikolojik kuralların olumlu sonuçlar verdiğini, Lise’de psikoloji dersinde dinlemiş ve çok etkilenmişim. Geçen trenleri sürekli taşıyan köy çocuklarına hiçbir öğüt, hiçbir tehdit, hiçbir dayak kâr etmemişti. Tecrübe ehli bir usta psikoloğun yöntemi ise bambaşkaydı. Hemen çocuk-

lara üzerinde bir’den on iki’ye kadar iç içe daireler olan hedef tahtaları, oklar, yaylar getirdi ve onları sıkı bir nişancılık yarışına soktu. Trenleri çoktan unutmuşlar, şimdi dehşetli bir birincilik hedefine kilitlenmişlerdi çocuklar. Psikolog, onlardan taşan enerjinin farkındaydı.

Mesele bu enerjiyi tehlikesizce, hattâ yarar sağlayacak bir yöntemle boşaltmanın yolunu yordamını bulmadaydı. Özellikle çocuklarımızda yönelişler, temayüller böyle güzel metotlarla yönlendirilip yükseltilebilse, hem onların değerlerine değerler katılır, hem de bilinçaltılarında yeri

Çarpıcı bir psikolojik deney

Geç dönemlerimde üniversitede psikoloji eğitimi yaparken okuduğum, 1976 da Maier ve Seligman’ın yaptığı şu deney beni derinden etkilemişti:

Biri deneyin kontrolü için, diğeri ise doğrudan deney süjesi olarak iki ayrı kafese, iki köpek konuyor. Kafeslerdeki zavallı köpeklere aralıklı elektrik şoklarıyla büyük eziyet verilmekte. Çıkıp kaçma imkânları da ellerinden alınmış vaziyette. Ancak iki kafes arasında önemli bir fark var. Kontrol kafesinde dokunmatik olarak çalışan ve elektrik şokunu kesen bir panel var. Deney kafesinde bu panel yok, yani köpeğin kurtuluş şansı sıfır. Deney başlayıp şoklar verilince her iki köpek de kaçıp gitme çarpınmalarıyla dört bir yana saldırıyorlar. Bu esnada burnu durdurma paneline değen köpeğin şoku kesiliyor. Deney köpeği ise ne kadar çarpınırsa çarpın-sın çaresiz şoku yiyip duruyor. Deney süresi tekrar edilince kontrol köpeği kurtuluş çaresini iyice öğreniyor. Şok gelir gelmez, öğrendi ya, bir hamlede burnunu panele dayayıp şoku durduruyor. Deney kafesindeki

zavallı ise hiçbir çarpınmanın kâr etmediğini anlayınca, gittikçe ümidini yitirip, tevekkülle kıvıldamadan şoku yiyip kaderine lânet okuyor.

Deney burada bitmiyor. Zaten esas beni etkileyen de devamı oldu. Bu iki köpek bu defa birbirinin tamamen aynı iki kafese konuyorlar. Maalesef elektrik şoku yine var. Şimdi her iki kafeste de kaçıp kurtulma şansı var. Bir engelin üzerinden sıçrayarak kafesten kaçabilirler. Köpekler arasında adalet ve eşitliğin sağlandığı bu ikinci deneyde, daha önce çabasıyla şoktan kurtulabileceğini öğrenmiş olan kontrol köpeği, sürekli hareket halinde olduğundan bir yolunu bulup engelden aşip özgürlüğe kavuşuyor. Önceden deney kafesinde “çaresizliği” öğrenmiş köpek ise kıvıldamak-sızın yerinde oturup, mazohist bir biçimde şokun sarsıntılarıyla acı çekip öylece bekleyip duruyor. “Biz Adam Olmayız” diyerek kendimizi her tür girişimden uzak tutup “Dur bakalım ne olacak” umursamazlığıyla sürekli acı çekip, sürekli şikâyet eden bizlerin bu deneyi sürekli hatırımızda tutmamızda büyük yarar var.

***Tüm yararlısız,
zehirli bitkilerin
tohumlarını
bilinçaltılarımıza
durmadan eken,
dört bir yandan
esen deli
rüzgârlarla dolu
ülkemiz ve
dünyamızdan da
söz etmek
zorundayız. Zira
çoğunlukla bu deli
rüzgârlarla
savrulmaktayız.***

geldikçe kullanabilecekleri alışkanlıklar olarak saklanırlar.

İçimizdeki potansiyel enerjilerin kullanılmadan öylesine birikip durması, umulmadık acı sonuçlar doğurur. İç sıkıntıları, nevrozlar, psikozlar bu kullanılmayan enerjinin sinsi sinsi zehirlemesiyle, ya da ani patlamalarıyla oluşur. Enerji mutlaka akıtılmalı. Ama marifet onu boşa akıtmakta değil, yararlı bir amaca yönelik harcayabilmektedir. Enerjinin boşaltılması ustalık ister. Nitekim deneyimli psikologlar, psikosomatik nedenlerle oluşan yüzdeki rahatsız edici tikleri, eğer psikolojik sebebi çözemelerse tamamen yoketmezler. Telkin ve hipnoz yön-

Amerika'dan bir kesit

Sadece bizim ülkemiz mi bu durumda. Son yıllarda sıkça gittiğim Amerika Birleşik Devletlerinde ezici çoğunluğun sadece günlük kişisel detleriyle yoğrulup başka ülkelere ve yarınlara hiç aldirmeden kaygusuzca yaşayıp gitmekte olduklarını görmekteyim. Neredeyse onlar da “öğrenilmiş Acizlik” sınırlarına gittikçe yaklaşıyorlar. Az miktardaki çok iyi yetişmiş, kaliteli ve iyi niyetli “Güzel Amerikalılar” ve azalarak da olsa hâlâ devam eden iş ciddiyetleri ve büyük sermaye birikimleriyle şimdilik dünya liderliğini sürdürebiliyorlar. Ünlü Amerikan politik mizah yazarı Art Buchwald, Amerikan halkındaki bu vurdumduymazlığı yıllar önce ne güzel karikatürize etmişti: “Dubleks geniş bir salon... Son derece modern döşenmiş tipik bir Amerikan evi... Anne ve baba koltuklara gömülmüş ellerinde viski bardakları; çocuklarda Coca-Cola şişeleri, yere sereserpe uzanmışlar. Hepsinin gözü televizyon ekranında haberleri izliyorlar. Hindistan'da kolera, binlerce kişi ölmüş, peşpeşe sıralanan feci tabloları kayıtsızlıkla seyrediyorlar. Seylan'da sel felâketi. Evsiz yurtsuz kalan bir sürü insan... Boşalan bardaklar dolduruluyor. Afrika'da ezilen, dipçiklenen, kurşunlanan yerli halk. Aradarda korkunç çilelerle dolu sahneler... Viskiden bir yudum daha. Ailenin tüm fertleri kayıtsızlık içinde donuk gözlerle bakıyorlar sadece. Ne bir acıma nidası, ne bir vicdan tepkisi. Aniden program kesiliyor. Spiker ekranda görünüyor ve Başkan'ın son kararını okuyor: “Gelir Vergisi oranlarında yüzde beş artış yapılmıştır!..” Birdenbire salonda sanki bir küçük kıyamet kopuyor. Hep beraber değişik tondan bağışıyorlar: “Bu Başkan!ı asmalı, kesmeli, Amerika'dan sürmeli!..”

Olayı izleyen Art Buchwald derin bir “Oh!..” çekiyor ve “Çok şükür” diyor “Çok şükür, ölmemişler, yaşıyorlar!..”

İçimizdeki potansiyel enerjilerin kullanılmadan öylesine birikip durması, umulmadık acı sonuçlar doğurur. İç sıkıntıları, nevrozlar, psikozlar bu kullanılmayan enerjinin sinsisi zehirlemesiyle, ya da ani patlamalarıyla oluşur. Enerji mutlaka akıtılmalı. Ama marifet onu boşa akıtmakta değil, yararlı bir amaca yönelik haralayabilmektedir. Enerjinin boşaltılması ustalık ister.

temleriyle o tiki, zararsız bir yere, örneğin başparmağa transfer ederler. İşlemeyen demirin pas tuttuğunu biliriz. Yıllar önce bir mühendis arkadaşım: “Ahmet sen benim at yarışlarına gitmemi hoş karşılamıyorsun, değil mi?” diye sormuştu. Öğrenmek istedim: “Gitmesen ne yapacaksın?” “Hiç” dedi. “Öyleyse git arkadaş, hiç’ten daha iyidir” diye noktayı koymuştum.

Öğrenilmiş acizlik

İyi kullanılan psikolojik kulların, bilinçaltına ekilen güzel tohumların tatlı meyvelerinden daha çok söz etmeyi ne kadar dilerim. Ve bu dileğimi gelecek sayılarımızda yerine getirmeye çalışacağım. Ülkemizde değişik alanlarda yüreklerinin özünden tatlı yarımlar çıkarmak için fikirler, çözümler üreten kişileri, bire bir söyleşilerle sizlere tanıtmayı amaçlıyorum. Sadece onları değil, eylemleriyle dertlere deva olan kişi ve kuruluşları da. Ama onların sayısı o kadar az ki!..

Tüm ayırık otlarının, tüm olumsuz, yararsız, zehirli bitkilerin tohumlarını bilinçaltılarımıza durmadan eken, dört bir yandan esen deli rüzgârlarla dolu ülkemiz ve dünyamız. Çaresiz onlardan da söz etmek zorundayız. Çünkü ezici bir çoğunlukla bu deli rüzgârlarla bir o yana bir bu yana savrulup durmaktayız.

Olmamız gerektiği gibi miyiz?

Birey olarak da kovboy barında asılı eski bir sözün dengesizliğini yaşıyoruz:

“Olmam gerektiği gibi değilim.

Olacağım gibi değilim.

Fakat eskisi gibi değilim.”

Kısacası bilinçaltılarımızda farkına varmadan oluşan yanlış sanılardan, yanlış kararlardan, yanlış inançlardan dolayı nevrotik bir “prozac toplumu” olarak yaşayıp gitmekteyiz, bilinçsizce!..

Bu konuyla ilgili çok çarpıcı bir örneği son günlerde ülkemizde yaşadık. Avrupa kapılarının iyi kötü aralandığı

17 Aralık akşamı 10-15 arka-
daş bir evde yemek davetindeyiz. Hepsi de birikimli, ülkemiz ve dünyamızla ilgili, bilgili kimseler. Yemek sonrası doğaldır ki Avrupa Birliği ve Türkiye konuşmalarıyla geçiyor. Ama yine de az da olsa birkaç hanım arkadaşım gözleri televizyon ekranında, bir yandan da “Gelinim Olur musun”un finalini seyrediyorlar. Biraz burulmuyor değiliz ama ertesi gün gazetelerde her 10 kişiden 7’sinin Avrupa’ya falan boş verip, Semra Hanım’la özdeşleşen o programı seyrettiğini okuyunca, bu salgından etkilenmemek mümkün değilmiş diyerek burulmalarımızı geri alıyoruz. Hele bir ilkokulda bilinçli ve uyanık bir öğretmen (o da bizim gibi pembe gözlüklü galiba) öğrencilerine günün önemini sorunca, hep bir ağızdan öğrencilerin “Gelinim Olur musun”un finali öğretmenim” diye bağırdıklarını öğrenince salgının 7’den 70’e hepimize bulaştığını esefle anladık.

Çare hepimizde

Ama pes etmek yok. Görüyoruz ki “Şimdi İnsan Sıkıntıda” ve daha da kötüsü “öğrenilmiş bir acizlik içinde. Şu sözler sıkıntının en derindeki sebebini de açık seçik ortaya koyuyor:

“Şimdi insan sıkıntıda. Ve biliniz ki şimdi gönüllerde yer eden O’nun dilediğinden başkadır da ondandır hep sıkıntı ve ondandır hep böyle ayrı ayrı, bölük bölük toplamak. Ve işte ondan yalan ortada ve işte ondan kavga her zaman var ve işte ondan düzen böyle bozuk. Böyle gidecekse, böyle duracaksa her şey yerinde, size ve kardeşlerinize ne yazık!”

Elbet böyle gitmeyecek, elbet böyle durmayacak her şey böyle yersiz, böyle bozuk, böyle çılgın. “Biz Adam Oluruz” diyen, kontrol denevindeki gibi acizlik göstermeyen, şoka karşı engeli aşma azminde olan niceleri de var ülkemizde ve dünyamızda. Yüz kişi arasında bir kişi de olsalar düzen onların sayesinde ayakta duruyor. İşte, ülkemizin kendine gelmesi, kendine güvenmesi, ciddiyete ulaşması için sessiz sedasız çalışan bu kişileri ve grupları yakından tanımının hepimize güven, amaç, çalışma azmi vereceğini düşündüğümüzden onlarla söyleşiler yapmayı planlamaktayız. Aslında güvenimiz insana, Yaradan’ın binbir kere binbiri bir ederek akıl sahibi

Kış günlerinde yaz meyveleri yetiştiriyorlar

Bizler ölü tozlarından silkinip, acizlikten kurtulmak için öncelikle, Mevlâna’nın “Kış günlerinde yaz meyveleri yetiştiriyorlar “ diye yücelttiği öncü insanları, grupları tanıyalım istiyoruz:

“İyi insanların şarkıları
tâ yukarlardan aşağılara
güneşin ışıkları gibi iniyor.
İyi insanlar yağmur demiyor, kar demiyor,
Ortalık kış kıyamet,
Kolları sıvamışlar,
Taze yaz meyveleri yetiştiriyorlar.

(A.Kadir, Bugünün Diliyle Mevlâna)

kıldığı tüm insanlara inanıyoruz. Bir gün tüm gönüller O’na yer olacak. Bizler biliyoruz ki:

**“Her yer bir insan,
her insan bir yerin
malıdır.”**

Ve bizler yerlerimizi ve değerlerimizi bilmek, kullan-

mak için buradayız. Ve yine Ve inanıyoruz ki:

**“Her insan O’nun sevgi
sinden Yaratılmış yüce bir
değer eşsiz bir varlıktır”**

“Konuş” “Savaş” “Düşün” “Yarın”

O insanlar ki dışarıdan herkes başka türküler tutturmuşken, içlerinden gelen bir sesle “Konuş” “Savaş” “Düşün” “Yarın” diye bağırmaktan geri kalmıyorlar. Behçet Kemal Çağlar’ın o çok ilhamlı “İki Ses” şiirinde olduğu gibi:

İKİ SES

Dışardan Herkes: “Görmemiş ol, savaş”

İçimden Bir Ses: “Konuş!, Konuş!, Konuş!”

Dışardan Herkes: “Böyle uslu, yavaş”

İçimden Bir Ses: “Savaş!, Savaş!, Savaş!”

Dışardan Herkes: “Tıkırında İşin”

İçimden Bir Ses: “Düşün! Düşün! Düşün!”

Dışardan Herkes: “Bugüne uy, barın”

İçimden Bir Ses: “Yarın!, Yarın!, Yarın!”

Aşk, yaşandığı çağın özellikleriyle mi harmanlanıyor?

ŞEHİRLEŞEN AŞK

Aşk, bir kayanın içinde bulunduğu minicik bir topraktan bile beslenerek filizlenen nadide bir çiçek olabilir. Ama onu sürekli besleyen, gelişmesini sağlayan, toprağını yumuşatan hünerli ve şefkatli ellerde gerçek kimliğine erişebilir.

Nelda Bayraktar

Sıkça yayınlanan, parlak sayfalarıyla ve güzellik malzemeleri reklamlarının bolluğuyla dikkat çeken dergilerde metroseksüel diye tabir edilen insanlar için hazırlanmış olan aşk anketlerini hepimiz biliriz. Bıkmadan usanmadan benzer soruları sorarlar ve ne kadar aşık olduğunuzu ya da aşkınızın derecesini bilmek için bu sorulara cevaplar vermenizi isterler. Cevaplarındaki şıkların sıklıklarına göre de aşkometre size sonucu bildirir.

“İç rahatlatan” metro anketler

“İlk buluşmanızda gittiğiniz yeri hatırlıyorsunuzdur. Peki o gün üzerine giydiklerini de hatırlıyor musunuz?”, “Arkadaşlarıyla buluştu ve size söylediği saatten biraz geç geldi. Ne dersiniz?” “Siz bir restoranda otururken eski sevgilisi geldi. Sevgilinin te-dirgin davranmaya başladı. Ne düşünüyorsunuz?”, “Hafta sonu için yaptığınız planı,

"Acil bir işim çıktı, gele-miyorum" diyerek iptal etti. Şimdi ne olacak?", “Doğum gününüzde hiç hoşunuza gitmeyen bir hediye aldı. Hediyeyi beğenmediğinizi ona nasıl belli edersiniz?”, “Saçma sapan bir nedenden dolayı kavga ettiniz. Üstelik hatanın da sizde olduğunu anladınız. Ne yaparsınız?” şeklinde devam edip giden sorular, muhtemelen “X”ten yeni ayrılmış-tım onun için “Y” bana iyi geliyor” tarzındaki ilişkilerin aşk sanıldığı şehir ortamlarında, insanların konforlarını bozmadan içlerini rahatlatıyor ve serinletiyor.

Fast food üslubu

Suç örgütleriyle her hangi bir alakaları olmayan, şehrin nimetlerinden bolca faydalanan, hayatın tadını yiyerek, içerek ve gezerek çıkaran bu kişilerin bir hafta sonu uzandı-kları kanepede şekerleme yapmadan önce cevaplamaya çalıştıkları bu anket, herkes için aynı olacağı varsayılan

yüzeysel sorularla ve fast food üslubuyla kişinin mümkün olduğunca az düşünerek kendisini yormaması için tasarlanmıştır benziyor.

“Almadan verilmez”!

“Almadan verilmez” prensibine dayandırılan şehir aşk-ları (ya da ilişkileri) gün geliyor yerini başka ilişkilere bırakıyor. Bir zamanlar insanların, büyü, kontrol edilemez, açıklanamaz ve durdurulamaz bir şey yaşıyor-du diye tarif etmeye çalıştıkları duygu olan aşkın, temasını oluşturduğu filmlerde karşımıza aşkı için her türlü fedakarlığı yapan, bolca gözyaşı döken ve günümüz senaryolarıyla kıyaslandığında gerçek dışı gibi görünebilecek karakterlere büründüğünü içimiz burkularak hatırlıyoruz. Tıpkı bunun gibi iki gönül bir olunca samanlığın seyran olması inancı da geçmiş için belki doğru olan ama günümüz için gerçekdışı kalan bir tema oluveriyor.

François Pascal Simon Gerard'ın "Amor and Psyche" adlı çalışmasından bir detay. Resim, Paris Louvre Müzesi'nde sergilenmekte.

Bir zamanlar aşk

Acaba karşı konulmaz bir çekimle başlayan aşk, insanın içinde yaşadığı çağın özellikleriyle mi harmanlanıyor? Orta çağlara kadar gittiğimizde aşkın kişiye özel bir duygu olarak sayılmadığını, evliliklerin kilise tarafından kutsandığını, aile ve içinde yaşanılan kültür tarafından politik ve sosyal amaçlı olarak düzenlendiğini görüyoruz. Bu dönemde aşkı kişiselleştiren kişilere yani aşkı için acı ve ıstırap çekmeye ve hatta ölmeye razı olan kişilere III.Papa'nın emriyle "sapkınlar" deniliyordu. 12. y.y.da Tristan ve Isolde'nin aşkı ferman dinlemeyerek ününü bugünlere kadar korudu. King Mark ile evlendirilmek istenen Isolde'ye aşık olan Tristan'a, aşk şarabını yudumladıktan sonra "Ölümüne içtin" denildi. O ise şunları söyledi: "Eğer ölümümle aşkın acısını içtin diyorsanız, bu benim hayatımdır! Eğer ölümümle çekmem gereken cezayı kastediyorsanız buna razıyım. Eğer ölümümle cehennemin ebedi ateşinde yanacağımı söylemek istiyorsanız bunu da kabul ediyorum!"

Bugüne geldiğimiz zaman ise, insanların aşkları (!) için sevgililerini öldürdüklerine tanık oluyoruz. Gazete sayfalarımızda: "aşkı için sevgilisini öldürdü", "karşılık bulamadığı aşkını öldürdü" tarzındaki haberleri sıkça gör-

Günümüzde insanların aşkları için sevgililerini öldürdüklerini görüyoruz. "Aşkı için sevgilisini öldürdü" tarzındaki haberleri sıkça duyuyoruz. Acaba mafya dizilerinin sıkça gösterildiği TV'lerde adam öldürmenin, geri planındaki vicdan hesaplaşması olmaksızın, sanki sıradan bir eylemiş gibi verilmesi mi kolaylaştırıyor bir insanın bir başkasının canını rahatça almasını?

Aşk, bir kayanın içindeki minicik bir topraktan bile beslenerek filizlenen nadide bir çiçek olabilir:

Yaşattığı inanılmaz duygularla kendisini gerçek dışı gösteren aşk eninde sonunda günümüz gerçekliğiyle harmanlandığında kendisini doğru biçimde anlayacak ve kabul edecek gönüller arayacak.

meye başladık. Acaba mafya dizilerinin sıkça gösterildiği TV’lerde adam öldürmenin, geri planındaki vicdan hesaplaşması olmaksızın, sanki sıradan bir eylemiş gibi verilmesi mi kolaylaştırıyor bir insanın bir başkasının canını rahatça almasını? Üstelik de bu insanı canı gibi sevdiğini (!) beyan etmesini?

Aşkı mafyaya monte etmek mümkün mü?

Öylesine ağlanacak halimize gülüyoruz ki, şimdi de reyting rekorları kıran, her eğitim seviyesinden ve her kültürden insanın büyük bir ilgiyle izlediği “Kurtlar Vadisi” isimli mafya dizisine çesni olsun diye aşk konusunun katılacağı söyleniyor. Son de-

rece ifadesiz bir suratla dolaşan, mimiklerini belli etmeyen, soğukkanlılığını muhafaza eden ve halk arasında “ağır abi” denilen, nerede kimleri öldüreceği belli olmadığından, bir çok ünlü kişinin şaşırtıcı biçimde diziden ayrılımlarına neden olan başrol oyuncusuna yakıştırılmaya çalışılan aşkın, mafyanın kalbine nasıl monte edileceğini merakla bekliyoruz.

Mafyanın kalbinden aşk çıkar mı diye düşündüğümüzde, mafyayı oluşturanlar da insanlardır ve insanlar da aşık olabilirler varsayımından yola çıkarak, bunun doğal bir eylem olduğunu söyleyebiliriz. Öyle ya aşk, büyütlü ve

kontrol edilemez bir duygu ise, birbirine taban tabana zıt olan iki insanın birbirine aşık olması da bu denklemin içinde açıklanabilir. Nitekim dokuz yıl hapis yatan ve şimdi prodüktörlüğe soyunan eski gangster ve mafya üyesi Dominick Montemarano ile “Night at the Golden Eagle” adlı filmde tanışan Elizabeth Hurley’in aşk yaşaması da böylece mümkün olabilir. Mafyayı komik tarafından göstererek sempati toplamayı amaçlayan, Hugh Grant’ın oynadığı “Belalı Aşk” filmini seyrettiğiniz de bir mafya babasının kızına aşık olan müzayedede salonu işletmecisi bir delikanlının serüvenini gülererek izleyebilirsiniz. Bu film, bir komedi olduğu için, seyirci bir çok kişinin öldürülmesine gülererek karşılık verir.

Şehir aşkları...

Aşk bir süre sonra insanı düşünmeye ve hayatıyla ilgili sentezler yapmaya yönelttiğinde insanın gösterdiği davranış biçimleri de farklılıklar göstermektedir. Kimisi onu dar olan gönül kutularına hapsedmek istediklerinden dolayı, kıskançlık ve haset duygularıyla beraber, gittikçe daha da saldırganlaşmakta, kimisi ise bir ilişkiden değerine koşarak şehir aşklarını yaşamayı tercih etmektedirler. Böylece adına “aşk yaşamak” dedikleri sıradan ilişkiler içersinde kendilerini kandırmaya devam etmekte

Aşk nadide bir çiçektir

Aşk, bir kayanın içinde bulunduğu minicik bir topraktan bile beslenerek filizlenen bir çiçek olabilir. Ama onu sürekli besleyen, gelişmesini sağlayan, toprağını yumuşatan hünerli ve şefkatli ellerde gerçek kimliğine erişebilir. Aksi taktirde kayanın üzerinde yetişen o çiçek, zor mevsimlerin hışmına uğradığında, rüzgarların üzerinde savrulur gider. Aşk, daha büyük ateşleri yakabilmek için sunulan bir kıvılcımdır. Onu iyi değerlendirmek, lütfun farkına varmak ve gerekeni yapmak gerekir. Muhtemelen mafyanın kalbine monte edilmeye çalışılan aşk da böylesine kıymeti bilinmez bir duygu olup

çıkacaktır. İlk kıvılcımlarıyla, birbirine yakınlaşan gönüllerde alevlenen aşk, adam öldürecek kadar sertleşmiş olan kalbi belki yumuşatacaktır ama ya daha sonra? Korkunç bir sahiplenme duygusuyla beraber gelen kıskançlıklar, temelinde var olan sertlik ve saldırganlık duygularıyla birleşince ortaya farklı tablolar çıkacaktır. Mafya kimliği, aşkın ona kazandırmaya çalıştığı yeni kimliğe üstün gelecektir. Aksini yaptığı taktirde, tek bir aşktan yola çıkarak yumuşattığı kalbine alacağı yeni insanlarla mafya üyesi olmaktan çıkacak, görevini yapamayacaktır.

ve bunun da adına “gerçekçilik” demektedirler.

Aşk, sevginin verildikçe alındığını söylüyor

Yaşattığı inanılmaz duygularla kendisini gerçek dışı gösteren aşk, eninde sonunda günümüz gerçekliğiyle harmanlandığında, belki aşkı için kendisini öldürecek kişileri istemeyecek ama kendisini doğru biçimde anlayacak ve kabul edecek gönüller ara-

yacak. Gittikçe bireyselleşen ilişkiler içersinde küçücük bir noktaya hapsedilmeyi istemeyecek. Gönüllerden gönüllere sevgi olup dağılmayı arzu edecek. Karşılıklı aşkların o eşsiz duygusunda eriyen insanların gözlerindeki ışıktan yayılmayı isteyecek ve bize sevgi denilen o gerçeğin aslında verildikçe alındığını söyleyecek.

İKİ YAŞAM ARASINDA

“The Creation of Adam” İnsanın Yaradılışı, 1508-1512, fresk, Sistine Şapeli, Michelangelo

Geçen ay, ruhları en fazla etkileyen olayın bedenlerinin seçimi olduğunu anlatmış ve adına “Zaman Üstadları” dediğimiz koordinatör varlıkların, kader halkasındaki sunumları yönettiklerinden söz etmiştik. Bu sayımızda da aynı konuya kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Dr. Michael Newton / Derleyen: Arın İnan

Geçen ay, ruhları en fazla etkileyen olayın bedenlerinin seçimi olduğunu anlatmış ve adına “Zaman Üstadları” dediğimiz koordinatör varlıkların, kader halkasındaki sunumları yönettiklerinden söz etmiştik. Zaman üstadları geleceklerimizi şekillendiren rehber varlıklardan sayılmak-

tadırlar. Ruhlar, zaman üstadlarının onlara gösterdiği belli sahnelere bakarken kendilerini bir satranç oyununda zannedebilmektedirler. Çünkü sonuca ulaşmak için yapmaları gereken hamlenin hangisi olduğunu bilememektedirler. Enkarnasyona hazırlanan ruh, yaptığı hamlenin yanlış olma-

sı durumunda tüm gidişatın değişebileceğini de bilmektedir. Bu ay, konumuza kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Bir sonraki yaşamın seçimini yaparken...

Sujelerimle yaptığım hipnoz seansları esnasında ekranlı odalarda neler olup bittiğiyle

ilgili olarak anlattıkları her şey birbirini tutmaktadır. Anlattıkları, gerçekten de insanın aklını karıştırıcı niteliktedir. Kader halkasına oturan ruhlar, en fazla bir sonraki hayatlarıyla ilgili olan sahneleri görebilmektedirler. Gözlemlerime göre bu odalar gelecekleri ile ilgili güven duymalarına da yol açmaktadır. Bazıları da gelecekte yaşayacakları zor olayları önceden görmeyi ve kabul etmeyi zor bulmaktadırlar. Bazıları da bu odaların tam tersi bir reaksiyonu teşvik ettiğini çünkü atlayacakları suyun derinliğini ölçme şansının kendilerine tanıdığını söylemektedirler.

Homoseksüel Çin imparatoriçesi ya da Jajmona

Bir zamanlar Çin’de imparatoriçe olarak yaşamış olan bir sujem vardı ve kendisi homoseksüel idi. Büyük bir zenginlik, lüks ve güç içinde yaşadığından sonra öte aleme geçmiş, orada uzun bir süre beklemek zorunda kalmıştı. İmparatoriçe iken çarpıcı bir güzeleliğe sahip olduğunu, paha biçilmez mücevherlerinin olduğunu, hizmetkârlarının çevresinde pervane olduğunu söyledi. O hayatında zevkine düşkün birisiydi. Ancak hiç kimseye güvenmiyordu. Yanındakiler ona ya dalkavukluk ediyorlardı ya da arkasından dolap çeviriyorlardı. Bu

SEÇİMLERİN BELKİ DE EN ZORU

Bu seçimlerin belki de en zoru, homoseksüel bir insan olarak dünyaya enkarne olmayı seçen bir ruha ait olsa gerek. Homoseksüel ya da lezbiyen olmak çoğunlukla biyolojik olduğundan ve çevrenin ya da toplumun öğrettiği bir cinsel kimlik olmadığından dolayı, bu tarz bedenler çoğunlukla iki ana nedenden dolayı seçilirler: Ruhların yaklaşık olarak yüzde yetmiş beşi ya dişi ya da erkek bedenlerinde gelmeyi seçerler. Homoseksüel ve lezbiyen bedenler geçiş bedenleridir. Dolayısıyla kendisi-

ni hâlâ erkek hisseden ruhlarla, kendisini hala kadın hisseden ruhlar olacaktır. Bu tarz bedenlerle gelenler içinde yaşadıkları toplumlar tarafından önyargıyla karşılanırlar. Homoseksüel ve lezbiyen olan sujelerim de olmuştur. Bunlar daima akıntıya karşı kürek çekenlerin tarafındadırlar. Kendilerine olan güvenlerini ve saygılarını kazanmak ve kimliklerini elde etmek için mücadele vermek zorundadırlar. Bu da her şeyi göze almayı gerektiren bir davranıştır.

Ruhların yaklaşık olarak yüzde yetmiş beşi ya dişi ya da erkek bedenlerinde gelmeyi seçerler. Homoseksüel bedenler geçiş bedenleridir. Kendisini hâlâ erkek ya da kadın hisseden ruhlar da vardır. Bu ruhlar, yaşamda kendilerine olan güvenlerini ve kimliklerini elde etmek için mücadele vermek zorundadırlar.

kişinin öte alemdeki ismi Jajmona idi. Kader halkasına oturduğunda ona üç tane beden gösterildi. Aşağıdaki sözler bu sujemin anlattıklarından alınmıştır:

“Seçimlerimden ikisi kadın diğeri ise yakışıklı bir genç adamdı ama bu kişi içinden kendisini kadın gibi hissediyordu. Kadınlarından birisi zayıf ve narin yapılıydı. Dün-

yadaki hayatında iyi bir eş ve anne olacak, kendisini eşine ve çocuklarına adayacaktı. İkinci kadın ise, kısa boylu, frapan elbiseler giyen ama duygusal olarak soğuk biriydi. Ben yakışıklı adamı seçtim, çünkü homoseksüel bir insanın hayatındaki zorluklarla uğraşmak istedim. Toplumdan utanmamayı öğrendiğim taktirde, imparatoriçe gibi yaşayacaktım.”

Zor deneyimler öğrenmek içindir

Frapan giysiler içindeki kadın, sujemın bir önceki hayatının uzantısı gibi olacaktı. İmparatoriçe olarak halkın gözü önündeydi ve herkes tarafından kıskanılandı. Ev kadını olmak da onun için zayıf bir seçim olmayacaktı. Böylece hayatın içinde mütevazı olmayı ve kötü şartlara tahammül etmeyi öğrenecekti. Her halükarda Jamona uzun bir süre gelmiş olduğu dişi bedenden de kurtulmak istiyordu.

Homoseksüel bir adamın bedenini seçmek, adam ekonomik yönden iyi durumda olsa bile, en zoruydu. Sujem bir keresinde şöyle demişti:

“Hayatımda bana tiksintiyle bakan ve hatta beni istemeyen insanlarla karşılaştım. Bunu yaşamak zorundaydım. Kendimi güvensiz ve çaresiz hissetmenin ne demek olduğunu bilmek zorundaydım.”

Bedenlerin seçimleri esna-

Bedenlerin seçimleri esnasında gelişmiş ruhların, içgörülerine uygun karşılaştırmalarla seçimlerini yaptıklarını gördüm. Daha az gelişmiş ruhlar ise, seçmeleri gerekli olan neyse onu seçiyor ve kendileri için seçilene daha fazla inanıyorlardı.

sında gelişmiş ruhların içgörülerine uygun karşılaştırmalar yaparak seçimlerini yaptıklarını gördüm. Daha az gelişmiş ruhlar ise, seçmeleri gerekli olan neyse onu seçiyor ve kendileri için seçilene daha fazla inanıyorlardı. Bir sujem bu konuda şöyle demişti:

“Yeni bir beden seçmek birçok kıyafet arasından yalnızca bir tanesini satın almak üzere seçmektir. Seçtikten sonra da, kıyafet üzerinde değişiklikler yapmanızı gerektirecek bir sorun çıkmamasını dilersiniz.”

“Zaman Üstadları”

Hipnoz yaptığım sujelerim arasında zaman üstadlarına oldukça seyrek rastlamışım. Böyle birisini yakaladığım zaman, hazine keşfetmiş gibi olurum. Olay 63, ruhsal ismi Obidom olan bir sujemle yaptığım hipnoz seansında kaydedilen konuşmaları içermektedir. Sujem, bu hayatında bir mühendistir.

OLAY 63

Dr. N: Obidom, iki yaşam arasında neler yaptığını anlatabilir misin?

S: Yeryüzünde zaman üzerinde çalışmalar yapıyorum.

Dr. N: Ne şekilde yaptığın çalışmalar bunlar?

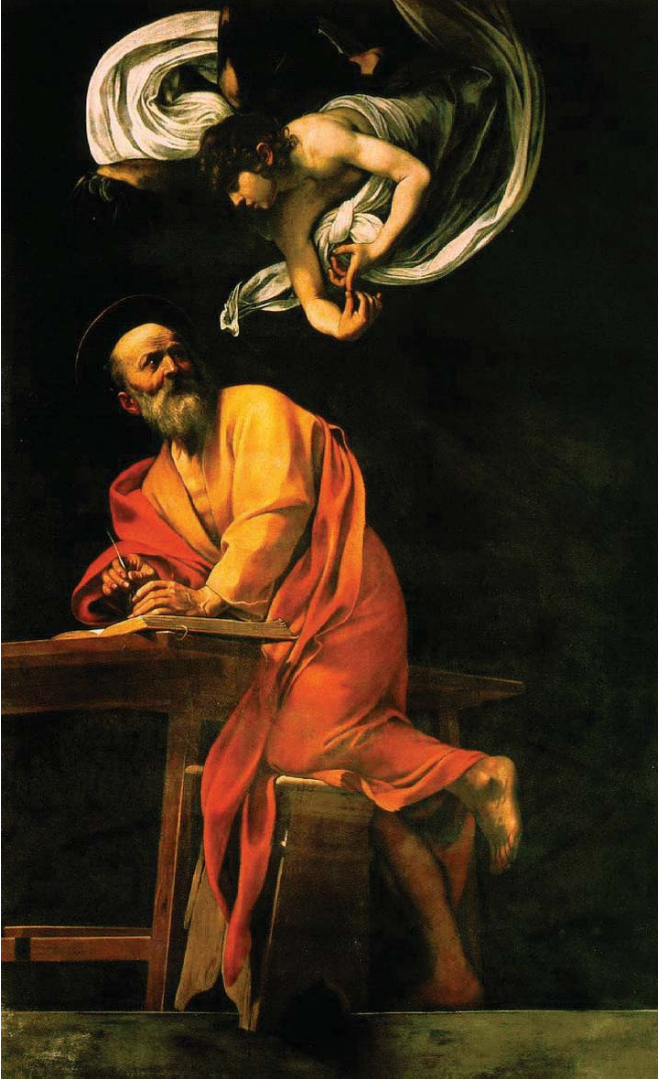
S: Ben bu konunun uzmanı olmak istiyorum. Fiziksel dünyada yaşayan insanların hangi aralıkla gidip geldiklerini anlamak ve ruhların yaşam seçimlerinde planlayıcılara yardım etmek istiyorum.

Dr. N: Program nasıl ilerliyor?

S: (iç geçirerek) Çok yavaş ilerliyor, daha yolun başındayım ve öğretmenlere ihtiyacım var.

Dr. N: Niçin böyle bir eğitime seçildin?

S: Bunu anlatmak zor olacak çünkü bu sanata değer birisi olduğumu düşünmüyorum. Her şey, enerjiyle oynamaktan hoşlandığım için başladı diyebilirim. Sonra da sınıflarımda güzel başarılar elde ettim.

“St. Matthew’un Esinlenişi” adlı tablo Caravagio’dan.

Zaman, enerji partiküllerinin birleştirilmiş bir alan içinde basınç uygulanarak ve gerilerek, akışının düzenlenmesiyle manipüle edilebilir. Bu lastik bantlarla oynamaya benzer.

Dr. N: *Enerji manipülasyonu ile çeşitli şeyler yaratan varlıklar için de geçerli bir durum değil mi?*

S: Bu farklı bir şey, biz onlar gibi yaratmıyoruz.

Dr. N: *Senin çalışmandaki farklılık nedir?*

S: Zaman kavramıyla ilgili olarak çalıştığım zaman, uzaysal manipülasyonu da öğrenmek gerekir. İşe modellerle başlarsın ve ondan sonra gerçeğiyle çalışırsın.

Dr. N: *Bunlar ne tarz modeller?*

S: İçinde sıvı enerjinin dönüp durduğu dev gibi bir havuz. Girdapların açılıp kapandığı ve neon ışıklarının doldurduğu boşluklar... Gerçekten de bunu anlatmak çok zor.

Dr. N: *Şimdi nerede çalışıyorsun? Öğretmenin kim? Sana neler öğretiyor?*

S: Zaman kavramı ile ilgili olan eğitim bir tapınakta veriliyor. Biz buna Zaman Tapınağı diyoruz. Öğretmenler bize olaylarla ilgili olan enerji aralıklarının uygulamalarını yaptırıyorlar.

Dr. N: *Bunlar ne çeşit enerji aralıkları?*

S: Zaman hatları hareket eden olayların enerji aralıklarında ortaya çıkar.

Dr. N: *Zaman hatlarındaki enerjiyi nasıl manipüle ettiğini açıklar mısın?*

S: Zaman, enerji partiküllerinin birleştirilmiş bir alan içinde basınç uygulanarak ve gerilerek, akışının düzenlen-

İnsanların tüm seçimlerinin bir anlamı var. Yaptığımız şeyin pratiğe dökülmesinde, düşünce ve eylemlerden oluşan bir nehir var. Bunların hepsi bir yerde zamanın nehrine karışır.

mesiyle manipüle edilebilir. Bu lastik bantlarla oynamaya benzer.

Dr. N: *Geçmişteki, gelecekteki ve şu andaki olayları değiştirebilir misiniz? Manipülasyon derken, bunu mu anlatmak istemiştin yoksa?*

S: Hayır, ben yalnızca enerji aralıklarını idare edebiliyorum. Yani otoyola giren ve çıkan enerji aralıklarını kontrol eden memurlar gibiyiz. Otoyol diyorum çünkü enerjiyi hızlandırabilir ya da yavaşlatabilirsiniz. Enerjimizi yoğunlaştırmak hızını artırırken, genişletmek onu yavaşlatır. Aynı şey insanlar için de geçerlidir. Biz yaratmayız sadece gözlemleriz.

Dr. N: *O halde zaman aralıklarını ilk yaratan kimdi?*

S: (Sıkılmış bir halde) Ben bunu nereden bilebilirim. Bulduğum kademede sadece sistemin içinde fonksiyon göstermeye çalışıyorum.

Dr. N: *Sadece sordum Obidon. Bana oldukça yarıdımçı oluyorsun. Hangi amaçla zaman üstadı olmak üzere eğitiliyorsun?*

S: Bize içinde tek bir olay olan ev ödevleri veriliyor. İnsanların bunlarla ilgili olan seçimlerinin bir anlamı var. Yaptığımız şeyin pratik olarak uygulanmasının içinde,

insanların düşünce ve eylemlerinden oluşan bir nehir var. Bunların hepsi de bir yerde zamanın nehrine karışır.

Dr. N: *Buna eylemlerin birbirini ardınca olması ve sonra bu eylemlerin hatırlanması diyebilir miyiz?*

S: Evet buna katılıyorum. Enerji partikülleri hafızayı da içerirler.

Dr. N: *Nasıl?*

S: Enerji ile düşünce ve anıların belli aralıklar içinde taşınmasıdır. Bunlar asla unutulmazlar. Zamanın algılanışı, düşüncelerle, fikirlerin şekillenmeleriyle başlar. Sonra olay olur ve son olarak da olayın anısı kalır.

Dr. N: *Tüm bunlar nasıl kayıt edilirler?*

S: Her enerji partikülünün kayıtlı olan titreşimsel tonuyla.

Dr. N: *Bu enerji aralıkları diğer realitelerde de var mıdır?*

S: Evet. Birbirlerine örülmüş bir şekilde birbirlerinin üzerinden aşarlar. İşte bu araştırmayı da ilginç kılar, çünkü bunları bulmak için beceri sahibi olmak gerekir. Her şey incelenebilir ve üzerinde çalışılabilir.

Dr. N: *Biraz daha ayrıntılı bilgiye ihtiyacım var Obidon.*

S: Size anlatamayacağım çok şey var. Olayların oluşması için gerekli olan enerji partiküllerinin çeşitli titreşimsel modelleri vardır. Bunları inceleyerek insanların gelecekteki enkarnasyonları için faydalı olmalarını sağlıyoruz.

Dr. N: *Olayların alternatif olasılıkları üzerinde neler hissettiğini bana anlatabilir misin?*

S: Biz olaylar üzerinde çalışır ve onların ne denli iyi, kötü ya da en iyi ve en kötü olduklarını inceleriz. Bu olayların ya da tecrübelerin eninde sonunda güzel şeyler üretmeleri gerekir. Bu konuda çok yeniyim. Ben geçmişteki olayları çalışıyorum.

Dr. N: *İnsanların ondan öğrenebilecekleri bir şey yok ise, bir olayın zaman içinde mevcut olmasının şart olmadığını mı söylemek istiyorsun?*

(Gelecek ay: Olay 63'e kaldığımız yerden devam ederek, sorunun cevabını vermiş olacağız.)

Andrea Del Castagno'dan "İsa'nın Son Akşam Yemeği", fresk, Sant Apollonia, Floransa.

Teselliyi de, geleceği de O'nda aramak

"Jesus Christ Super Star" adlı ünlü müzikal bizlere, çokönemli bir olguyu hatırlatmıştı: Bıçak kemiğe dayandığında her şey sorgulanır ve biz en gerçek halimizle ortada kalırız. Korkarsak korkaklığımızı, doğru isek doğruluğumuzu, gerçekten teslim isek teslimiyetimizi sereriz gözler önüne.

Özenç Kayserilioğlu

"Jesus Christ Super Star" isimli bir müzikal vardı bir zamanlar. Sahneye konmaya başladığı andan itibaren müzikleriyle herkesin dilinde olmuş, uzun yıllar boyunca sahnelenmesiyle, sanatçılarının bu tempoya ayak uyduramayıp ekip halinde zaman zaman değişmesiyle efsane-

leşmişti. İncil temel alınarak Hz. İsa'nın yaptıklarını, başına gelenleri rock müziği eşliğinde anlatıyordu ve tüm diyaloglar şarkılar halindeydi. Kutsal bir olay, gerekirse sokak dilini kullanmaktan çekinmeden, etli, kanlı canlı, baştan aşağı insani bir biçimde yeniden önümüze

konulmak istenmişti. Judas'ın Hz. İsa'ya zaman zaman küstahlığa varan diklenmelerinde, insanların şifa ve tesir almak için Hz. İsa'yı neredeyse hırpalarcasına çekiştirmelerinde, Pilatus'un, suçlu olduğuna tam inanmadığı halde onu hakir ve aşağı görmesinde bunu sezebili-

yordunuz. Ama sonuna doğru Hz. İsa'nın ele verilip öldürüleceğini önceden öğrendiği günün gecesinde, Getsamene bahçesinde, kendisine göz kulak olmalarını istediği birkaç havarisi de dahil herkesin uyuyup kaldığı bir zamanda, "son akşam yemeği"nden sonra gecenin bir vaktinde Yaratan'la yaptığı bir muhasebe var ki, bu rock operaya bakacak olursanız, tam anlamıyla yaman bir hesap soruş...

Hz. İsa'nın son akşam yemeği ve sorusu

Niçin ölmesi gerektiğini bilmek istediğini, bilmek zorunda olduğunu söyler. Müzikalin içinde bir yerlerde duyduğumuzdan anlarız, o aslında daha önce söylenmiş kehanetlerin gerçekleşmekte olduğunu bilip kabul etmektedir. Ama gene de son anda onu bilmek ister ve sorar. O anı anlatan müzik parçasının sonunda der ki: "Allahım, isteğin çok zor. Ama bütün kartları sen tutuyorsun. O zehir dolu kaseyi içeceğim. Be-

ni hakkında çivile, beni kır, kanımı dök, vur, öldür, beni al artık, fikrimi değiştirmeden önce."(*) Sonrası Hıristiyanlığın inandığı bir biçimde gelişir ve son bulur.

Bıçağın kemiğe dayandığı an...

O gece Hz. İsa ile Yaratan arasında ne olduğunu bilemeyiz. Hıristiyanlara göre o, saf ve masum bir kuzu gibi, insanlığın kurtulması için kendini kurban olarak ortaya koyan, çarmıhta gerili, acılar içinde dakika dakika ölüme giderken bile, kendisine bunları yaşatıp haline gülenlere "Allahım, onları affet, ne yaptıklarımı bilmiyorlar" diyebilen bir ulu kişidir. Fikrimi değiştirmeden ver şu zehiri de içeyim diyen kişi ile arasında büyük bir çelişki vardır. Öte yandan bu bir kısım Hıristiyanların ve tabii Müslümanların dert edeceği konu da değildir; çünkü onlar Hz. İsa'nın çarmıhta öldüğüne inanmazlar. Her iki tarafın da üzerinde hiç uzlaşamayacakları bu konu bir

yana, ama insan olarak gözardı edemeyeceğimiz, yok farz edemeyeceğimiz bir olguyu bu müzikal bize sarsıcı bir şekilde hatırlatır: Bıçak kemiğe dayandığında her şey sorgulanır ve biz en gerçek, en olduğumuz halimizle ortada kalırız. Korkaksak korkaklığımızı, sabırlı isek sabrımızı, doğru isek doğruluğumuzu, içimiz o güne kadar bastırıp gizlediğimiz öfke ve nefretle dolu ise öfkemizi, nefretimizi, gerçek teslim isek teslimiyetimizi sereriz gözler önüne. Gerçek ruh gücü ya da güçsüzlüğü kendini ortaya koyar.

İnancımızı test edebilmeliyiz

Böyle olağanüstü durumların bize düşündürdüğü bir husus daha var: Allah inancımız varsa ona toz kondurmak istemeyiz ya, hani ona dil uzatana, kişiliğimize dil uzatmış gibi bozuluruz ya. O inancımızı kendi kendimize, kendimizle baş başa, kimseye bir şey belli etmemize, söylememize gerek olmadan bir sorguladığımızda, yüzleştiğimiz gerçeğimiz bizi şaşırtıp utandırabilir. Eğer gerçekçi bir şekilde varolmak, kendimizi kandırmadan yolumuzda yürümek istiyorsak onu test edebilmeliyiz. Karşılaştığımız yeni bir olay bu testi yapabilmemiz için bize fırsat sunabilir.

Müzikalin sonuna doğru, Hz. İsa'nın öldürüleceğini öğrendiği günün gecesinde, Getsamene bahçesinde, "son akşam yemeği"nden sonra gecenin bir vaktinde Yaratan'la yaptığı bir muhasebe var ki, o ne yaman bir hesap soruştur...

Her zaman O'nu sevmek ve düzenini anlamaya çalışmak

Diyelim ki, bir isteğimizin gerçekleşmesini diliyoruz ve oturduğu yerden sadece dua ederek dileğinin olmasını bekleyen kolaycılık içinde değiliz. İyice düşünüp, hesabımızı yapıp doğru ve yararlı olanın (bizim aklımıza ve gönlümüze göre) hangisi olduğunu iyice belirlemişiz. Bize düşen her şeyi yaptığımızdan eminiz ve bu nedenle isteğimizde haklı olduğumuzla kuvvetle inanıyoruz. Yaratan'a bütün bunları düşünerek, O'nun hak ve adaletine sığınarak haklılığımızdan ve dileğimizin gerçekleşeceğinden emin niyaz ve dua ediyoruz. Böylece gelişmeleri ve sonucu bekliyoruz. Ama bakıyoruz ki, her şey dileğimizin tam tersi olarak ve görünürde bizim kaybımız ve zararımıza gelişip devam ediyor. Yani Yaratan bizim tüm varlığımızla doğru olduğuna inandığımız bir şeyin tersi olmasına müsaade ediyor diye düşünüyoruz. Eğer sakinliğimizi korur, kendimize dışarıdan bakmayı başarabilirsek halimiz bize kendini gösterir. İnsan olduğumuz için düş kırıklığı yaşayacağımız kesindir, bu anlaşılabilir. İçimizde öfke, kırgınlık, küskünlük varsa, işte o zaman soru işaretlerimizi, ünlemlerimizi hazırlamalıyız. Bu

Raphaello'nun "Entombing" isimli yağlıboya çalışması.

duygular o zamana kadar doğru diye bilip uygulamaya çalıştığımız, takip ettiğimiz, sıkı tuttuğumuz bazı esasları bırakmamıza neden oluyorsa o zaman alarm zilleri çalmaya başlamalıdır. O'na olan inancımızda korkunun mu yoksa saygılı sevginin mi ağır bastığını anlamaya çalışmalıyız. Eğer korku ağırlıkta ise, bu duygu yerini nefrete kolay bırakır. Korku duygusu inanç için belki başlangıçta gerekli ve belirleyici bir faktördür, ama inanç gelişip büyüdükçe yerini O'nu sevmeye, düzenini anlama çabasına bırakmalıdır. Aksi takdirde inancın ardından gelen teslimiyet haline geçmemiz mümkün olamaz.

Gerçek inananın teslimiyeti de gerçektir

Yaratan'a teslimiyet, sadece işin içinde çıkmadığımız, doğrusunu yanlışını ayırt edemediğimiz, ama menfaatlerimizle de fazlaca ilgili olmayan durumlar karşısında "dur bakalım Allah ne gösterecek" diyerek beklemek olmadığına göre, bir yönüyle, O'nun hükmüne ve kararlarına çaresizlikten ve kolaycılıktan değil, gönülden ve burkulmadan boyun eğilmek olduğuna göre, eğer böyle ve gerçekten teslimsek, o hiç ummadığımız ve beklemediğimiz sonuç karşısında, o düş kırıklığı içinde O'na daha çok yönelmeli, teselliyi yine O'nun sevgisinde, kollarında aramalıyız. Çünkü gerçek inananın teslimiyeti de gerçektir. O kendini öz varlığı ile birlikte O'na bırakır, teselliyi de O'nda arar, geleceğini de.

"Jesus Christ Superstar"

(* "God, thy will is hard
But you hold every card
I will drink your cup of
poison,
Nail me to your cross and
break me
Bleed me beat me kill me take
me now
Before I change my mind")

Müzik: Andrew Lloyd Webber
Söz: Tim Rice

Tartışarak bir şeyler öğrenmek mümkün müdür?

TARTIŞMANIN DOĞASI

Tartışma kelimesi bize neyi ifade ediyor? Toplum olarak tartışma kültürümüz demokratik bir anlayış taşıyor mu? Yoksa, herhangi bir konuda tartışılmazlığımızı ispat etmek için mi tartışıyoruz? Tartışmak bize zaman ve enerji mi kaybettirir?

Nihal Gürsoy

Özellikle son yıllarda gündemi yakalayan kelimelerin başında gelmesine rağmen, çoğu zaman gerçek anlam ve öneminden uzak olarak kullandığımız bir sözcüktür ‘tartışma’.

Tartışmak nedir, ne değildir?

Genellikle iki veya daha fazla kişi arasında meydana gelen, gittikçe çözümlenemez durumlar oluşturan anlaşmazlıklar, bazen basit bir iletişim eksikliği nedeniyle sonu saldırganlığa varan davranışlar, kontrolsüz, tehditkar, duyarsız sözcükler kullanarak yapılan suçlamalar, asla tartışma sözcüğünü ifade etmezler. Akılcı değildirler.

Herhangi bir konuda bilgi ve deneyimi olan insanların bir araya gelerek, belli bir zamanlarını tesbit ettikleri bir konu üzerinde konuşarak geçirmeleri, birtakım diyaloga ve bilgi alışverişine izin verse dahi tartışma sayılmazlar. Tartışmanın doğası değişime yöneliktir. Arayışı içerir.

Sosyal bir gereklilik olmasına rağmen, sohbet de tartışma değildir. Saygın ve incelik gösterilerek yapılması halinde bile, ille de zi-

hinsel bir girişim ve arayış gerektirmediğinden tartışma olmaz.

TARTIŞMAK, bir konu üzerinde ölçme, tartma ve değerlendirme yapmak yoluyla gerçeğe daha yakın olmak için yapılan bir arayış süreci ve diyalog anlamını taşıyor aslında. Bu süreç, tek başına değil, diğerleriyle birlikte yapılan, yeniliğe açık olmayı gerektiren bir dönemi içerir. Neticede daha fazla bilgiye, bazen kişisel değişimlere hatta keşiflere neden olur.

Akıl akıldan üstündür

Eskilerden kalma bir söz vardır; ”Akıl, akıldan üstündür”. Çözüm üretmek, bazen de yeni bir gerçeğe varmak için aklın ve diyalogun önemini son derece basit ve sade bir biçimde vurgulayan bir deyiştir.

Günümüzde; bilim, eğitim, öğretim, iş, siyaset, felsefe, sanat, sağlık, üretim, tüketim, yönetim, planlama gibi yaşamı ilgilendiren her konuda tartışmak, tartışmasız bir önem taşıyor.

Tartışmaya katılmak

Bir sınıfta öğretmenlik yaparken, iş yerinizdeki rutin personel toplantılarına katıldığınızda, çalışma arkadaşlarınızla birlikte ortak bir araştırma ve planlama görevi üstlendiğinizde, yeni bir malı piyasaya sürmek için pazar ararken veya bilimsel bir araştırmanın sonuçlarını değerlendirmekle yükümlü bir grup çalışmasına katıldığınızda kendinizi bir tartışmanın içinde katılımcı olarak bulabilirsiniz. Veya herhangi bir konuyla ilgili derin bir bilginiz ve deneyiminiz varsa, diğerleri bunu kendileriyle paylaşmanızı ve tartışmanızı isteyebilirler.

Gerçek bir tartışma, odaklanmış ve araştırıcı bir aklı gerektirir. Konuyla ilgili bilgi ve deneyim birikiminizin yanında birlikte çalışıp, araştırmaya duyduğumuz ilginin de yoğun olması gerekir. Böylesi bir durumda bile kendi düşüncelerini belirtirken, diğerlerinin farklı görüşlerini dikkatle dinlemeniz, gerekirse düşüncelerinizi akıl ve mantığınızla sorup sınavarak, değiştirmeniz gerekebilir. Kanıtları sorgulayarak, diğerlerince ortaya konan gerçeklerden şüphelenerek, hem kendinize hem onlara katkıda bulunursunuz. Tartışmayı diğer söylemlerden ayıran özelliklerden biri de budur. Saygı, dürüstlük, açık sözlülük, elle tutulur olmakla diğerlerinin görüşlerinden ayrılabilir ve birlikte bir şeyler öğrenebilirsiniz.

Tartışma ortamı

Her tartışmanın kendine özgü koşulları, diğerlerinden farklı konuları ve amaçları olabilir. Tartışmanın, oturumdan çok önce başlayan ve oturum kapandıktan sonra da devam

eden bir süreç olduğunu bilmemiz gerekir. O nedenle katılımın katkıya dönüşmesi ve en yüksek faydanın sağlanması için gerekli bir takım koşullar vardır.

- Olağanüstü durumlar dışında, ön hazırlık yapılabilmesi için konu hakkında bilgi verilmesi, gerekli dökümanın sağlanması gerekir. (Bir takım rapor vs. Gündem-)

- Toplantının tarihi ve yeri hakkında bilgi verilmesi ve sürenin tesbit edilmesi gerekir.

- Tartışılacak konuların ana çizgileri, konuların tartışma sırasında ele alınma sıraları, elde edilmek istenen sonuçların önceden belirtilmesi faydalı ve gereklidir.

- Toplantı mekanının mutlaka yeterli büyüklükte olması, katılımcıların birbirinin yüzünü rahatlıkla görebilmesi gereklidir.

- Oturma düzeninin, genellikle yarım daire şeklinde, yuvarlak veya dikdörtgen bir masada olması öngörülür.

- Grubun çok kalabalık olması, tartışma ortamını ve yöneticiyi zorlar. Gerekli sayıyı doğru tesbit etmek çok önemlidir.

- Her tartışmanın bir yöneticisi vardır. Yöneticinin görevi, demokratik davranmak, süreye ve amaca yönelik davranılma-

sını sağlamaktır. Yönetici, katılımcı da olabilir.

- Tartışma esnasında, katılımcıların ve yöneticinin gerekli ve önemli notları alması için, kağıt-kalem vs. gibi eşyaların toplantı ortamında bulunması lazımdır.

- İletişimi anlaşılır hale getirmek veya hızlandırmak için gerekirse görsellikten (resim, slayt, şema, maket gibi) yararlanılabilir.

- Toplantının bittiği yönetici tarafından süre dolduğunda haber verilir. Gerekliyse yeni bir

Herhangi bir konuda birikimi olan insanların bir araya gelerek, o konu üzerinde konuşmaları, diyaloga ve bilgi alışverişine izin verse dahi tartışma sayılmaz. Tartışmanın doğası değişime yöneliktir ve arayışı içerir.

toplantı için karar alınabilir.

- Toplantıdan sonra katılımcılara bir rapor hazırlanıp sunulabilir.

Yapılması gerekenler

İster yönetici, ister katılımcı olun her tartışma başlar ve biter. Rolünüzün gereği ne olursa olsun, verimli bir tartışma için yapılması gerekenleri aşağıda sıralamaya çalışacağız.

- Akılcı bir tartışmanın temelinde sadık kalarak katılmak (saygı- dürüstlük- açıklık- nesnellik)

- Akıl ve mantığı elden bırakmamak. İyi düşünmek, doğru karar almamıza yardım eder.

- Sistemli bir kuşku gereklidir. Bu sayede iyi düşünceler ön plana çıkıp bize hizmet ederler.

- Eleştirilerinizin ve karşıt görüşlerinizin kişiyi hedeflemediği, söylenen fikri içerdiği açıkça belli olmalıdır.

- Hata yapma korkusunu en aza indirmeye

çalışın. Hatanın da bir öğrenme yolu olduğunu vurgulayın.

- Sevgi ve hoşgörüyü elden bırakmayın.

Katılımcılara, onları oldukları gibi kabul ettiğinizi her fırsatta gösterin. Gereksiz kırgınlıkları ve korkuları önlemiş olursunuz.

- Endişelere gereken önemi verin, duyarlılığınızı koruyun ama kararlı davranın.

- Kırgınlık ve düşmanlık içeren yorumları dikkate almayın. Her zaman saygınızı muhafaza ederseniz saygılılığınızı korumuş olursunuz.

- İyi ve yararlı bulduğunuz düşünceleri destekleyin. Sizi destekleyenlere teşekkür etmeyi unutmayın.

- Sabırlı olun. Aceleci davranmak kendinize ve diğerlerine

zaman tanımamaktadır.

- Bilgi, birikim ve deneyiminiz ne olursa olsun her zaman mütevazı bir tavır içinde olun, kimseye akıl vermeye kalkışmayın.

- Fikirlerinizi, düşüncelerinizi kısa, net, açık

Tartışma esnasında, bilgi, birikim ve deneyiminiz ne olursa olsun her zaman mütevazı bir tavır içinde olun, kimseye akıl vermeye kalkışmayın. Kimsenin sözünü kesmeyin ve araya girmeyin. Konuşmaktan çok dinlemeye çalışın.

DOĞRU TARTIŞMANIN PÜF NOKTALARI

- **Katılıktan, kuralcılıktan uzak, yeniliğe açık ve esnek olmak tartışmanın doğasına uygundur.**

- **Ön koşulsuz dinlemek, dinlemeyi bilmek. Yanıtınızı önyargılarınıza göre hazırlamamak şarttır.**

- **Değişimi göze almak tartışma esnasında ve sonrasında düşünce ve davranışlarımızda meydana gelebilecek değişikliklere hazırlıklı olmak demektir.**

- **Tartışmanın amacı, tartışmayı ka-**

zanmak değildir. Girişimci bir akılla, bir bilgiye veya çözüme ulaşmaktır.

- **Gerektiğinde soru sorun, karşı tarafın ne demek istediğini olabileceğinize anlamaya çalışın.**

- **Çözüme yönelik konuşun. Çözümleyici olun.**

- **Farklı görüşlere ilgi gösterin, böylelikle daha iyi yorumlara ulaşabilirsiniz.**

- **Kimsenin sözünü kesmeyin ve araya girmeyin.**

ortaya koyun. Bunu yaparken nazik ve saygılı olun.

- Konuşmaktan çok dinlemeye çalışın.
- Yönetici durumdaysanız, konu dağıldığında gündemi hatırlatın, tartışmanın verimliliğini sağlamak görevinizdir.
- Yönetici durumdaysanız, toplantının bitimine yakın sürenin dolmak üzere olduğunu haber verin. Katılımcılara devam etmek isteyip istemediklerini sorun. Kimseden bir yanıt gelmezse katkılarından dolayı herkese teşekkür ederek toplantıyı bitirin. İstenilen sonuca ulaşılmamışsa, bir sonraki toplantının yerini, zamanını belirleyin.

Öncelikle toplantının tarihi ve yerinin belirlenmesi ve sürenin tesbit edilmesi gerekir. Tartışılacak konuların ana çizgileri, konuların tartışma sırasında ele alınma sıraları, elde edilmek istenen sonuçlar, önceden belirtilmesi faydalı ve gerekli diğer unsurlardır.

“Olabilir”i yakalamak...

Tartışmalar her zaman düşünce birliğine varılarak veya çözüme ulaşılarak bitmez. “Olabilir”i yakalamak, araştırmanın ruhu açısından yeterli sayılabilir. Bazı konularla ilgili tartışmalar uzun dönemlere yayılabilir. Yeni bir oluşumun, olgunun ortaya çıkması için uğraşılırken her defasında gerçeğe biraz daha yaklaşılır.

Diyalog sürüp giderken, gelecek bize yeni koşulları, bilgileri beraberinde getirecektir.

Kaynakça; Tartışma Sanatı
V.A Howard ve J.H. Barton.

Gerçek yolu türkü dolu

***Dedi ki: Bil Önce kendini
Ve sonra nasılsa seni
Sevgisinden Vareden’i sev
Komşunu -Hatırla hani- kendin
gibi
Ve bugün belki
Daha da ileri
Çöz bunu en güzel bilmece
Yaşamak eşit türkü söylemek
Bilerek sevince
Dedi ki: Yücel elinin emeğince
Alnının terince
Ve sonra nasılsa
Küçül büyüklüğün yanı sıra
Ve anla asıl iş eşit kulluk
Önce O’na ve sonra kullarına
Dedi ki: Ver ki alasin
Vermek için yine insan
kardeşlerine
Mutluluksa hizmet eşit zevk
Bir dene
Dedi ki: Yüreğinle bak
Ne var ki hep güzel ve yerince
Gör hele gerçek eşit din
Özü bilince
Dedi ki: Ak berrak bir su gibi
gönülden gönüle
Ve dinle kulak kulak
Her solukta
Titreşen evreni
Sevginin sesini...
Ve duy sonra nasıl
Gerçek yolu
Eşit türkü dolu...***

Psikolog Güngör Özyiğit

Tüm dinlerin bulunduğu ortak kurallar için çalışmak gerek

Mutluluk Doğru Yaşam Bilgileri ile gelir

Üç semavi dinin insana işaret ettiği, Doğru Yol ve Üstün Ahlâk kurallarını uygulamak için, mücadele etmek, çalışmak gerekir. Çünkü, insanın doğruluğuna kanaat getirdiği bilgiye göre yaşaması için ruhunun benimsemesi gerekmektedir. Ruhun yeni bir bilgiyi benimseyip, eski alışkanlıklarını bırakması ise sanıldığı kadar kolay değildir. Hem düşünsel hem de fiziksel eyleme girmek şarttır. Bu ise çalışmaya kararlı olmakla olur.

Nadide Kılıç

O “Zalimin zulumü varsa mazlumun Allah’ı var” zihniyetiyle yaşayan insanların çoğaldığı bir zamana mı enkarne olduk, yoksa kurtla kuzunun yarenlik ettiği kuzunun da postunu kurtla paylaştığı bir döngünün içinden mi geçiyor Dünya bilinmez.

Ama, gün yok ki gazetelere, televizyonlara haksızlığa uğramış insanların haberleri çıkmasın! Üfürükçülerin, kalpazanların kol gezdiği, çocuklarını, malını, kocasını karısını kaybetmiş nişanlısı tarafından hamile bırakılarak

sokağa atılmış kadınların masum gözyaşlarına(!) mendil sunan gündüz programları da çabası...

Kahretmesin!

Kimi var ki bu devran böyle gider ben ne yapayım ki! Vicdan rahatlığını duyarken... daha dün eski Cumhurbaşkanlarımızdan birinin yeğeni olmanın prestiji ile bankasını kendi amaçları doğrultusunda boşaltıp zarara uğratan, ardından binlerce insanın hakkını bırakan bir insanın, hakkında mahkemede verilen ceza hük-

münü dinlerken, fenalaşmış masum insanlar gibi sedye ile hastaneye kaldırılırken topluma verdiği mesaj: “Ben suçsuzum kadersiz bir insanım ben affı hak eden masum biriyim”.

Amerikan filmlerinde, sanki çevirmen hatası ya da dublaj sanatçılarının marifeti gibi olur olmaz sahnede ortaya çıkan bir söz vardır. Baş aktrist ve baş aktörden figüranlara kadar bütün oyuncuların duyulan tek sözcük bir cümle gibidir. Bir bomba gibi yıpratıcı ve yıkıcı etkisi vardır.

Yaşam, zorluklardan beslenir, yaşattığı acılarla insana gerçek anlamını öğretir.

“Kahretsin!” derler.

Amerikan toplumu bu sözü, kendilerinden kötülük gördükleri insanlara, zor olayların içinde kaldıkları zaman kendilerine ya da olayların güçsüzlükleri ile yüz yüze geldikleri zaman sarf ederler. Ve insanlarda can simidine sarılmış kadar etkilidir veya güçlü silahlar kadar tehdit unsuru olarak da kullanılmaktadır. “Bak elimden kaçtın ama

kahrolacaksın. Yok olacak biteceksin...” gibi bir tehdit taşır. Kişinin kendine yönelik etkisi ise “Ne yapabilirim hiç beklemediğim kötü bir hal içindeyim gücüm yetmiyor... ama gücüm olacaktı ki, gösterecektim, başaracaktım. Elimden gelen tek şey bu duruma isyan etmek... Bu olayı (kişiyi, yaşam koşullarını v.b.) protesto etmek niyetindedir. Böylece omuzlarına bi-

nen yaşam sorumluluğundan kurtulmuş gibi mantık ve vicdan açısından rahatlamaya çalışıyor da olabilirler.

Elden çok şey gelir

Toplumumuzda ise “Elden ne gelir ki... hayırlısı böyleymiş... Allah böyle emretmiş kul neylesin. Her işte bir hayır vardır” gibi sözlerde teselli bulmaya çalışılır. Bu tarz; konuşmaları ve tavırları toplumsal ilişkileriyle dindar insanlara benzeyen kişilerin temel anlayışı gibi düşünülebilir. Toplumun dinine bağlı dinin özünü idrak ederek, hayatını O’nun esaslarına, hayrına sığınarak yaşayan insanları örnek alırsak. O’nun temel esaslarının başında çalışmak, mücadele etmek olduğunu görebiliriz. Gerçek anlamda inanan insanlar için çalışmak, baştacadır. Hz. Muhammed bir hadisinde, “İki günün birbirine eşit olanı elbet ki ziyandadır” diyerek çalışmanın önemine işaret etmektedir.

Zora dayanmalı

İnsan zora dayanamaz. Her an zordan kaçma eğilimi içindedir. Savunma içgüdüğü onu daima bilinçsizce sakınmaya iter. Bu nedenle zorluklarla yüz yüze gelmektense kendini korumak için atıl kalmayı, zorlukları yok saymayı düşünerek, yaşamaya çalışır. Halbuki yaşam, zorluklardan beslenir, acılarla insana gerçek anlamını öğretir. En mut-

lu sonlar büyük acıların ve zorlukların içinden çıkmaz mı? Bir bebeğin anaya verdiği mutlulukla doğum acısını unutturması gibi veya büyük devrimlerin, zorluklara göğüs geren büyük insanların düşüncelerinde canlanması gibi. (Atatürk, Mahatma Gandhi, Albert Chuwetzeir v.b.)

Sabrı öğrenmeli

Sabrın çekirdeğindeki güzelliklere ulaşabilmek için, insanın tıynetinde var olan zordan kaçmak, çabuk buna-

lıp usanmak, iyi ve doğru bilgiyi kanıksayarak önemsiz sayma eğilimini tanınması gerekir. Kendini ve insan gerçeğini öğrenmesini bilmelidir. Bu sayede her oluşumun ortaya çıkabilmesi için bekleminin önemini kavrayabilir. Zaman mefhumuna kıymet verebilir. Çünkü tıynetindeki zayıf yanları bilip güçlendirebilmesi ve sabrı öğrenebilmesi için zamanla ilişkisini (bizzat kendisinin ve yaşamının) fark ederek çözebilmelidir ki

başarabilirsin.

Tecrübelerden doğru bilgileri çıkarmalı

Başarı, yaşamın olaylarla kendisine getirdiği, belleğine yerleşmiş anılarından arta kalanlarla, ruhsal enginliğinde köklenecek hasletlerini çoğaltacak bilgilere varmak, tecrübeler edinmektir. Böylece kişi, yaşama içgüdüsünü terbiye edebilir, ta çocukluğundaki yaşama azmine yeniden kavuşabilir. Edinilen bilgiler olayların karşısında da-

Doğru yol ve üstün ahlak için çalışmak

Toplumumuzun geneline yayılmış atasözü gibi kabullenilmiş bir başka söz vardır ki herkesin dilinde pelesenğ olmuştur: "Vermemiş Mabud, neylesin Sultan Mahmud" Bu sözde de Allah vermedikten sonra kul neylesin padişah bile olsa insan hiçbir şey başaramaz gibi ters işlenmiş bir akıl yürütme söz konusudur. Yanlış olanı doğru gibi kabullenerek ise doğru olan gerçeği gözden kaçırmak değil midir?

Bu sözün toplum üstündeki etkisi de, Yaratan'ın esaslarını bildiren üç kutsal kitaptaki bilgilerden daha kesindir. Üç semavi dinin insana işaret ettiği Doğru Yol, Üstün Ahlâk kurallarını uygulamak için bile, mücadele etmek, çalışmak gerekir. Çünkü, insanın doğruluğuna kanaat getirdiği bilgiye göre yaşaması için ruhunun benimsemesi gerekmektedir. Ruhun yeni bir bilgiyi benimseyip, eski alışkanlıklarını bırakması ise sanıldığı

kadar kolay değildir. Hem düşünsel hem de fiziksel eyleme girmek şarttır. Bu ise öncelikle, çalışmakta kararlı olmaya niyet etmekle olur. Ama insan için kolay bir iş değildir. Emek, zaman ve sabırla insan ruhuna yenilik getirebilir. Bu zorlu işi kolaylaştıracak tek şey ise, kişinin değişmek için gönlünde hissettiği arzudur. Çoğu zaman başta insanı ateşleyen bu arzu da sönebilir. Yenilik duygularından, düşüncelerden geçip kişinin davranışlarına yerleşmemişse, günlük yaşamında faydasını görüp daha şevklendirmemişse eski alışkanlıklar hükmünü koruyacaktır.

Musa'nın dağda geçirdiği kırk gün sonunda kavmine 10 Emir müjdesiyle dönerken, insanların buzağı şeklindeki altın bir puttan medet umduklarını gördüğünde hissettiği isyan ve kahrolmasına sebep olan duyguda da aynı nedeni aramalı mı?

ha dayanıklı, sabırlı yapabiliyorsa, hayırlı fikirlere, düşüncelere açabiliyorsa, daha çalışkan, umutlu, hoşgörülü hale getirebiliyorsa o tecrübelerden doğru bilgi çıkarılmıştır.

Bazen, zorlukların içinde gönlün fazla zorlandığı ve aklın olayları doğru değerlendiremediği haller yaşanır. İnsan olaylara bakış açısını kendine acıyarak yapabilir. Zorlukların içinde kendini garip ve mahsun hissedebilir. Kendine acımak, kendini güçsüz dü-

hane bulup, hayatı suçlamadan, gerilmeden gerçekten uzaklaşabilmenin zeminini hazırlayabilir. Hattâ bu zemin ona göre (düşünce ve eylem tembeli insana) elinin altındadır. Kuran kapağının içine sıkışmıştır.(!)

Aklın kıymetini bilmek gerek

Çocukluğundan beri süregelen, ailesinden çevresinden öğrendiği bir geleneğe Kuran emri gibi inanmış iman etmiştir. Sıkılıp bunaldığını dile

gerçeği kavrayamadan dini yaşamaya çalıştığından hep hataya düşer. Çünkü aklını toplumsal menfaatleri gündemine gelince kullandığından, salt kendini düşünerek olayların akışını yanlış yönlendirir. Sonucun hüsrana olarak dönmesi halinde de tufeyli bir boşvermişlikle “Hayırlısı böyleymiş, Allah böyle emretmiş ben neyleyim” diye teselli bulur.

Bu tesellinin O'nun doğrusu olmadığını kendi beceriksizliğinden, eksik ve tek yönlü düşünmesiyle ilgili olduğunu, kendi menfaatlerine ve yanlış yaşam anlayışına dini inanç gibi bağlandığını anlayamaz. Zira o yaşına kadar gördüğü, bildiği, büyüklerinin ve toplumun gösterdiği inanç modeli bu şekildedir.

O'nun buyruğunda tembellik yoktur

Oysa O'nun buyruğunda tembellik ve boş vermişlik yoktur:

“31/31- Size bir kısım âyetlerini göstereyim diye Allah'ın nimetleriyle gemilerin denizde gittiğini görmedin mi? ½üpheşiz bunda sabreden, şükreden herkes için ibretler vardır.”

“31/32- Denizdekileri, gölgeler gibi dalgalar sardığı zaman dini yalnız kendisine has kılarak Allah'a yalvarırlar. Fakat O, onları kurtarıp karaya çıkarınca içlerinden bir kısmı inkisâp (Allah'a yönel-

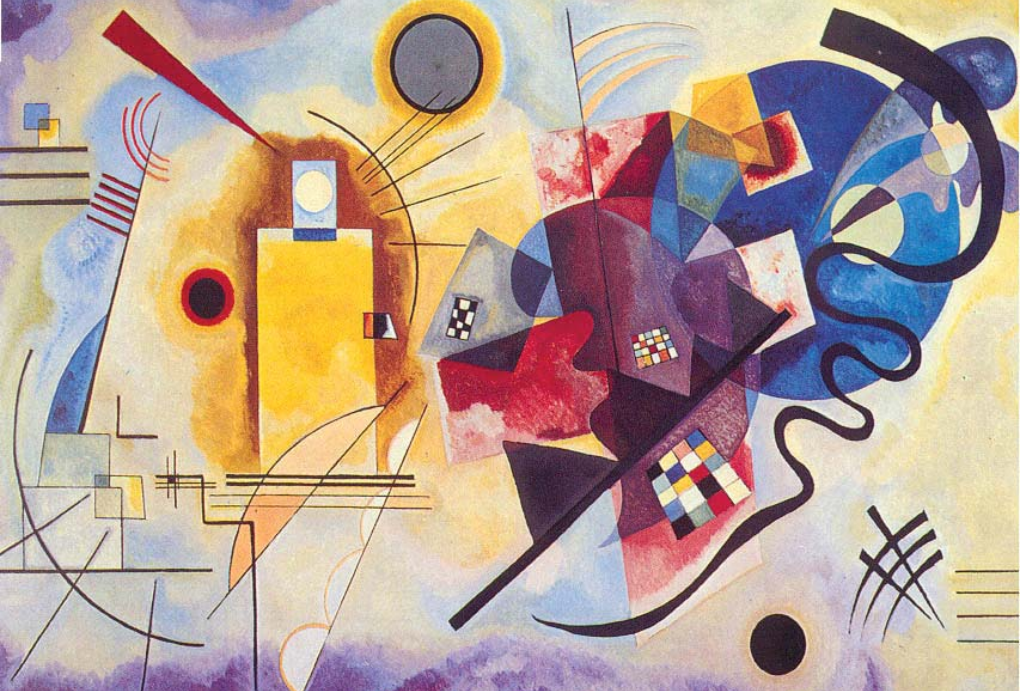
İnanmanın yanı sıra, iyi işler yapmanın yolu düşünmekten geçer. Doğru düşünmek, bir eyleme geçmeden gereken her aşamayı, sanki içinde yaşıyormuşçasına hayal etmek, gerekirse işin ehli olan bilgili, insanlara danışmak, onların tecrübelerinden faydalanmaktır.

şünmek gerçek anlamda insanı zayıf ve iradesiz bırakır. Çünkü ne düşünülürse mutlak onun içinde yaşanır. Düşünceye ne ekersen hayatta da onu biçeriz. Bu şaşmaz bir gönül kanunudur.

Hayatı suçlamamalı

Kendine acıyan insana bu sonuç bile fayda getirmez. Kendini ele alıp olayların sebep-sonuçlarını irdelemesi gerektiği halde, bin türlü ba-

getirmek isyana saptır. Münafıklıktır. Tanrı ne isterse yapar, ona kalan boynunu büyük beklemektir. Kulluk budur diye düşünür. Bu düşüncenin insanı akılsızlığa ittiği, iş yapamaz hale getirdiğini düşünülmez. Gelişi güzel bir hayat yaşamaya devam eder. Gerçek manada O'na kulluk etmenin, O'nun kullarına verdiği varsılığın, aklın kıymetini bilmek olduğunu anlamaz. O'nun bilgilerinin özündeki

“Sarı, Kırmızı ve Mavi” Kandinsky, Paris Centre General Pompidou’da sergilenmekte.

mevi kısar, gevşetir) eder. Zaten bizim ayetlerimizi nankör ve gaddarlardan başkası inkâr etmez.”

Doğru düşünmek için

“32/19- İnanan ve iyi işler yapanlara gelince yaptıklarına karşılık, durulmaya değer cennetlerde ağırlanırlar.”

İnanmanın yanı sıra, iyi işler yapmanın yolu düşünmekten geçer. Doğru düşünmek, bir eyleme geçmeden gereken her aşamayı bir bir sanki içinde yaşıyormuşçasına hayal ederek, gerekirse işin ehli olan bilgili, tecrübeli insanlara danışarak, onların yaşam tecrübelerinden de faydalanmak şarttır.

Kişi, atacağı yeni adım için öncelikle teknik ve nazari bilgi donanımın elde edileceği kitap ve dokümanları, belgeleri araştırarak hata payını küçültmek için önlem almalıdır. Her yeni adımda ve işte hata payı koymak, ruhsal olarak, beklenmedik durumlara da hazırlanmak gerekir.

Olasılıkları göze almak gerek

Çünkü bir eylemin içinde başka insan ve insanlar da söz konusudur. Başka fikirlerin, tavırların, niyetin ya da işin akışını değiştirme olasılığı, her an hüsrana yol açabilir. Bunu bilmek kişiyi, hem başka planlar da yaparak önlem almaya iter, hem de üzülme-

den, gücünü kaybetmeden ortaya çıkan yeni durumu sükunetle karşılamasını sağlayarak, işin istenilen mükemmellikte sonuçlanması için çalışma şevkini kamçılar ve büyütür.

Çok çalışmak ve inanmak

Kötü ve beklenmedik olaylarla karşılaşmanın en önemli koşulu biliyoruz ki Doğru Yaşama Bilgileri’ne uymaktır. Çok çalışmak, işin mutlaka hayır ve fayda getireceğinden emin olmak, insanlara hattâ diğer canlılara zarar verip vermediğini araştırıp kontrol etmek gerekir. Küçük bir hayvan türünün yok olması bile Ekolojik

Denge'yi bozmaya yetebilir.

Zararsızlık şemsiyesi altında, O'nun esaslarına uyararak yapılan her iş kolaylık içinde yürür. Bir işin doğru işlemesi için faydalı olması, diğer insanlara da ferahlık ve mutluluk getirmesi gerekir.

İnsan dönüp kendine bakabilmeli

İnsanın, işlerini tasarlarırken, hattâ hayatı sorgularken unuttuğu önemli bir kişi vardır ki, o da kendisidir.

İnsan attığı her adımı, her tasarı ve uğraşını, kendini daha mutlu etmek, daha bilgili ve sevilen kişi yapmak üstüne kurgular. Ama eksik bilgisi,

Gözyaşı, perişanlık ve tutsaklık yakasına yapışır. Bu, bir suça meyledip hapsedilmek de, ruhsal çöküntünün içinde korkulara kapılmak da olabilir.

İnsanın Dünya'da yaptığı en büyük hata bu olabilir. Yaptığı en büyük haksızlık da kendini ihmal etmesidir. Hayatı kazanacağım derken başına açtığı belalardan kurtulmak için geçirdiği, harcadığı zaman da cabası. Ki bu da yaşam birliği içinde olduğu ailesinin, sevdiklerinin mutluluğundan harcadığı çaldığıdır, bilmeden.

Çünkü insan yaşadığı toplumun, hatta Dünya'nın gelece-

ken her bilgiye ulaşma ve inşa etme (hayali gerçeğe dönüştürme) özgürlüğüne sahip tek canlıdır. Bu nedenle yükümlülükleri vardır. Çalışmak, insan için varedilen nimetlere ulaşmak (bilgiyi keşfetmek, anlamak) mutlu olup, mutlu etmenin bizzat nedeni olmak.

Zincirin halkaları

Hep gözden kaçırılan bir diğer husus da insanın tümüyle özgür olmadığı ve bireysel yaşamının olmadığıdır. Yani kişi bireysel yaşamında, dünyadaki bütün insanların yaşamı içinde bir zincirin en zayıf halkası kadar özgürdür.

Hz.Muhammed'in bu konudaki hadisleri:

“Bir olan bir eden gerçek gönülleri çünkü birlik Tanrı'nın en büyük dileği”.

“Yalnız başına kalan eksikli insan, kardeşiyle beraberken kuvvetli”.

“Tanrı'ya inandıktan sonra en yüce ilke insanlarla bir olmak elele ve gönül gönüle”.

Niyet etmenin önemi

Bu nedenle O'nun esaslarını minder altına saklayıp, post üstünde “Hayırlısı böyleymiş, kul ne yapsın” diyerek insan, kendini tevekkülde sanmamalı.

Doğru düşünmeye, hizmet etmeye niyet etmeli. Zorda ve darda kaldığında elleriyle aklını bir etmeyi bilmeli.

İnsan zordan kaçma eğilimi içindedir. Bu nedenle zorluklarla yüz yüze gelmektense kendini korumak için atıl kalmayı, zorlukları yok saymayı düşünerek, yaşamaya çalışır. Halbuki yaşam, zorluklardan beslenir, acılarla insana gerçek anlamını öğretir. En mutlu sonlar büyük acıların ve zorlukların içinden çıkmaz mı? Bir bebeğin anaya verdiği mutlulukla doğum acısını unutturması gibi...

ihmalkârlığı ve bencilliği yüzünden kimi zaman da ihtirasının içinde kaybolduğundan, yaşama hakkına sahip çıkamayıp kendini kaybeder.

ğini tayin etmek hünerine sahip tek varlıktır. İnsan, Yaratıcı'nın halife kıldığı, kendi gücünden verdiği, aklıyla gere-

Çocuğun cinsel gelişiminde anne ve babanın rolü

Cinsel eğitim evde başlar. Her çocuk cinselliği ile doğar; cinsel kimliğini ise anne ve babası tarafından kazanır. Cinsel dürtü yeme, içme gibi bir dürtüdür. Diğer ihtiyaçlar gibi bu ihtiyacın da karşılanması gerekmektedir.

Pedagog Sibel Salur

Tanaltay Psikolojik Danışmanlık Merkezi

Cinsel eğitim evde yani doğal bir ortamda başlar. Her çocuk cinselliği ile doğar; cinsel kimliğini ise anne ve babası tarafından kazanır. Cinsel dürtü yeme, içme gibi bir dürtüdür. Diğer ihtiyaçlar gibi bu ihtiyacın da karşılanması gerekmektedir.

4 yaşındaki çocuk merak etmeye başlar

Cinselliğin öne çıktığı yaşlara bakacak olursak; 1 yaşında beslenmeyle ortaya çıkan hoş duygular ön planda iken, 2-3 yaşlarında cinsel bölge gündeme gelir; çünkü tuvalet eğitimi başlamıştır. 3 yaşındaki çocuk iki ayrı cinsin varlığını bilir, araştırır. 4 yaşındaki çocuk merak duyma-

ya başlar. 5 yaşındaki çocukta cinsel ağırlıklı oyunlar gözlenir; kişilik ve cinsel kimlik gelişmeye başlar. Cinsellik ilkökul için örtülü dönemdir. 5. sınıfta kızlar ergenliğe girerler. Ön ergenlik çağında gerçek cinsellik doğmaktadır. Yeniden yapılanma gözlenen bu dönemde varolacak değişimler kız çocuğa anlatılmalıdır.

Herşeyi öğrenme isteği

İşte bu dönemlerde, çocuklarda doyurulmayan merak ortaya çıkar. Her şeyi öğrenmek isterler ve merak ettikleri şeyi öğrenmeden başka bir konuya geçmek istemezler. Bu dönemde anne-baba artık

cinselliği örtülü bir kavram olmaktan çıkarmalı, çocuğun merakını gidermeye çalışmalıdır.

Yanıtlar önemli

Çocuğun sorduğu sorulara anne-baba doğal yanıtlar verebilmeli, çocuğa sevgi ile yaklaşmalıdır; çünkü hiçbir kitap anne-baba gibi duygu yüklü değildir. Önemli olan çocuğa yanıt vermek değil, her şeyin sorulabildiği anne-baba olabilmektir. Hangi yaş çocuğuna ne kadar bilgi verilmesi gerektiğinin belirli bir formülü yoktur.

Çocuğun ne kadar öğrenmek istediğini ancak siz anne-babalar tespit edebilirsiniz. Anne, baba ve çocuk arasındaki güveni, bir-

likteliği sağlamak için bu bilgiler çocuğa mutlaka anne-baba tarafından verilmelidir. Çocuk cevabı yalnız sözel değil, fiziksel olarak da alır.

Anne ve baba da rahat olmalı

Anne-babanın çocuğa cevap verirken ruhsal ve fiziksel hali çok önemlidir. Önemli olan anne-babanın cinsellik konusunda rahat olmaları ve kendi değerlerini çocuklarına yansıtma- larıdır. Çocuklara yol göstermek, deneyimleri paylaşmak için konuşmak gerekmektedir.

Çocuklar belli bir yaşta karşı cinsin yapısını merak ederler. Bu durum onlara, erkeklerin kadınlardan, kadınların da erkeklerden farklı cinsel özellikleri olduğu örnek veri-

lerek anlatılabilir. Çocuğun bu bilgileri doğrudan siz anne-babalardan alması çok önemlidir. Aksi takdirde arkadaşlarından veya çevreden yanlış bilgiler alabilir. Örneğin filmleri onunla beraber izleyip sizin için yanlış olan değerleri ona gösteriniz, onun kafasındaki soru işaretlerini silebilirsiniz.

Eğitirken sorunsuz zamanlar seçilmeli

Çocukta herhangi bir davranışın yerleşmesi isteniyorsa, o davranış anne-baba tarafından fark edilmelidir. İstenen davranış ortaya çıktığında, çocuğa fiziksel ve sözel olumlu tepkiler verilmelidir. Çocuk bir yanlış yapmış olabilir; bu durumda çocukta utangaçlık gözlenir. Anne-baba eğitim yapmak iste-

diğinde, sorun olduğu zaman değil, sorunsuz zamanı seçmelidir.

Geçiş dönemi

Erkek çocuğa karşı, öngergelik çağında cinsiyetine uygun davranmak gerekir. “Kız gibi erkek” yerine “Erkek gibi erkek” diye hitap etmek daha doğrudur. Kızlara da “erkek gibi kız” gibi bir yaklaşım da bulunulmamalıdır. Erkek ve kız çocuğunun cinsiyetine göre gönderme yapılmalıdır. Bu geçiş döneminde o, ne çocuk, ne de gençtir. Anne-baba olarak onun kendisini sevmesini, kendisiyle barışık olmasını sağlamak büyük önem taşımaktadır. Aynı cinsiyetlerde kardeşlerin olduğu evlerde, kardeşlerin odalarının en kısa zaman içinde ayrılması gerekir. Odalarının ayrılması, aynı zamanda bireyselliği getirir. Bu da çocuğun gelişiminde önemli bir faktör oluşturur. Aynı şekilde, çocukların belirli bir yaştan sonra anne-babaları ile yatmaları sakıncalıdır.

Çocuklar belli bir yaşta, karşı cinsin yapısını merak ederler. Onlara, erkeklerin kadınlardan, kadınların da erkeklerden farklı cinsel özellikleri olduğu, örnek verilerek anlatılabilir. Çocuğun bu bilgileri doğrudan siz anne-babalardan alması çok önemlidir. Aksi taktirde arkadaşlarından veya çevreden yanlış bilgiler alabilir.

Yaşam bir yol ise zaman zaman durup dinlenmek gerek

YÜK VE YOL

Kendimizi geliştirmek, kendimize zaman ayırıp, yaşamımızı objektif bir bakışla gözden geçirmektir, zayıf bulduğumuz yönlerimizi geliştirmek için çaba göstermektir. Bu, zihnimizin ve karakterimizin güçlenmesi için şarttır.

Eski zamanlardı. Yolların olmadığı zamanlar. Demek ki fakirdi bizim gibi çoğu kimse; ki, aynı yüke talip olacak hamallar bulmak zor olmuyordu... İster gerçek bir zaman dilimi olduğunu var sayın bunun, isterseniz zihninin yansıdığını düşünün, önünüzdeki kağıda, fark etmez... Hamalsan iki şey önemli oluyor senin için; yük ve yol... Bu mesafeyi aşabilirsen ancak sırtına aldığın yükü, ücret mevzubahis oluyor. Aksi olursa cereme çekiyorsun! Bunu düşünüyordum.

"Mola vakti!"

Yanımdaki hamalla yola çıktık. İhtiyardı. Kendinden büyük bir yük almıştı. Benim sırtımda ise birkaç bavul vardı sadece, onunkinin çeyreği. Diyordum ki içimden: "Çok gitmeden kıvrılırsa titreyen bacakları, yüklenirim sırtındaki yükün yarısını!" Nitekim, çok geçmeden dedi ki: "Mola vakti. Gel biraz dinlenelim." "Ne molası?" dedim ona hayretle, "Ben daha terlemedim!" Sözüm aldırmadı. Durdu. Çöktü. Salarken yükünün ipini; "Sen de dinlen hadi" dedi. Benim canım sıkılmıştı bu işe. Genç olduğumu düşünüyordum, ondan kuvvetli olduğumu düşünüyordum, bunun gibi bir bunakla yola çıkmanın ne büyük hata olduğunu düşünüyordum... O ihtiyar, bir bacağı azıcık uzatmış halde sessizce dinleniyorken ben huzursuz şekilde ayakta dolanıyordum. Bir saat kadar sonra

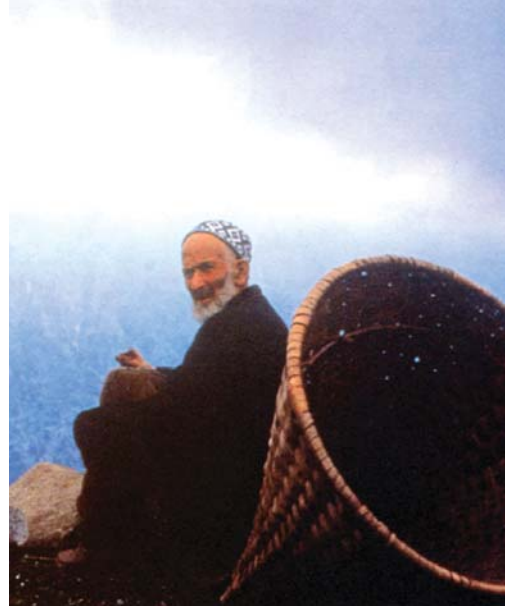
gene durdu, oturdu, dinlendi; ben kızgınlıkla dolandım etrafında... "Yükünü indirip sen de dinlen" demesine aldırmadım, ona daha çok kızdım... Sonra gene durdu. Bana da dinlenmemi söyledi gene, ama dinlenmedim. Yarım saat sonra, "Dinlenelim mi?" diye sordu, aksi aksi başımı salladım.

Altında ezilmeden taşımak

Kaçıncı molasıydı hatırlamıyorum; birdenbire dizlerimin bağı çözüldü. Kafamın içinde uçsan kara kara sinekler sustu, çöküp kaldım. Kayış kolumdan çıktı, sırtımdaki bavullar kaydı. Ne kadar zaman geçtiğini fark etmedim. Uyumuş da uyanmış mıydım, yoksa bayılmış da ayılmış mıydım anlamadım... Baktım; kendi kocaman yükünün üzerine benim bavullarımı da bağlamıştı. Küçük tasına birazcık su koyup dudağıma dayadı, içtim. Sonra koluma girerek;"Hadi kalk" dedi, "Bana yaslan. Ağır ağır gider ve bir süre sonra gene dinleniriz." Dediğini yaptım. Omzundan güç aldım, ama asıl anlattıkları iyi geldi bana: "Ben yılların hamalıyım" dedi, "Nice pehlivan yapılı adamlar gördüm. Çoğu, dinlenmek istemediklerinden, yükleriyle birlikte kendilerini de toprağa serdi sonunda." Yolda gördüğümüz, saçılmış kuru kemiklerin çoğu anlattığım bu insanlara aitti... Halbuki... "Bir yükü 'taşımak' bizim işimiz; altında ezilmek, değil!.. Unutma ki bir yük; taşıdıkça

Bizim işimiz, bugünü yarına taşımak; bugünün altında ezilmek değil. Çünkü yarın-larda bizi bekleyenler var.

ağırlaşır. Dinlenerek, sen yükünü hafifletiyor-sun! Belki günün birinde hamallığın şekli de-ğişir. Belki o günleri ben göremem. Ama sen kavuşursan o zamanlara; kafanın içinde de sakın yük taşıma. Akşamları bırak ve ha-fifle. Sabah dinlenmiş olarak tekrar taşırsın yükünü. Bizim işimiz, bugünü yarına taşı-mak; bugünün altında yok olmak değil. Çün-kü yarınlarda bizi bekleyenler var, taşıdıkları-mızı bekleyenler.”

Kendini geliştirmek için insan kendini tanımalı

Bir ormanda iki kişi ağaç kesiyormuş. Birinci adam sabahları erkenden kalkıyor, ağaç kesmeye başlıyormuş, bir ağaç devrilirken hemen diğerine geçiyormuş. Gün boyu ne dinleniyor ne öğle yemeği için kendine vakit ayırıyormuş. Akşamları da arkadaşından birkaç saat sonra ağaç kesmeyi bırakıyormuş. İkinci adam ise arada bir dinleniyor ve hava kararmaya başladığında eve dönüyormuş. Bir hafta boyunca bu tempoda çalıştıktan sonra ne kadar ağaç kestiklerini saymaya başlamışlar.

Sonuç: İkinci adam çok daha fazla ağaç kesmiş. Birinci adam öfkelenmiş:

"Bu nasıl olabilir? Ben daha çok çalıştım. Senden daha erken işe başladım, senden daha geç bitirdim. Ama sen daha fazla ağaç kestin. Bu işin sırrı ne?"

İkinci adam yüzünde te-bessümle yanıt vermiş:

"Ortada bir sır yok. Sen durmaksızın çalışırken, ben arada bir dinlenip baltamı biliyordum. Keskin baltay-la, daha az çabayla daha çok ağaç kesilir."

Kendini tanımak

Kendimizi geliştirmek, baltamızı bilemektir. Kendimize zaman ayırıp, yaşamımızı objektif bir bakışla gözden geçirmektir. Zayıf bulduğumuz alanlarımızı

geliştirmek için çaba göstermektir. Bu, zihnimizin, ruhumuzun, karakterimizin güçlenmesi için olmazsa olmaz bir koşuldur. Delfi'deki ünlü tapınakta Sokrat'ın şu sözü yer alır :

"İnsan kendini tanı "

Kendini tanımak, şu anda olduğumuz noktayla, olmak istediğimiz nokta arasındaki yoldur. Kendini tanımak, kendimizi nasıl gördüğümüz ile başkalarının bizi nasıl gördüğü arasında açığı olmaması anlamına gelir. Bireysel ve iş yaşamımızda başarılı, mutlu ve doyumlu olmak istiyorsak, baltamızı bilemek için kendimize zaman ayırmalıyız.

Olağandışı olayların anlamı ne?

İLGİNÇ OLAYLAR

Dünyanın farklı ülkelerinde cereyan eden ilgi çekici, bir o kadar da düşündürücü olaylardan küçük bir derlemeyi, yapılan yorumlarla birlikte sunuyoruz.

Derleyen: Nelda Bayraktar

DENİZ CANAVARI

12 Haziran 1983 yılında Owen Burnham adındaki bir çevreci Bungalow Kumsalında (Gambiya) 4.8 metre boyunda, her ikisi çenesinde toplam 80 dişi bulunan siyah bir yaratık keşfetti. Yaratığın iri burun delikleri vardı.

Bu konuda yapılan yorum:

Balinaların ve yunusların, burun deliklerinden ziyade, tepelerinde hava delikleri bulunur. Arka kısımlarında bulunan yüzgeçleri ise evrimle yok olmuşlardır. Bu yaratığın günümüze ait olduğunu söylemek zordur.

“Chequered Skipper” kelebeği

KELEBEKLERİN DÖNÜŞÜ

25 Mart 1995 yılında Yorkshire Post Gazetesinde “The Large Copper” ve “Chequered Skipper” isimli iki tür kelebeğin fotoğrafları yayınlandı. İlginç olan nokta, bu keleklerinin soyunun 75 yıl önce tükenmiş olduğunun açıklanmasıydı.

Bu konuda yapılan yorum:

Bilim adamları nesli tükenmiş olan böceklerden aldıkları DNA örneklerini benzer türlerden aldıkları DNA’lar ile eşleştirdiler. Böylece eski türlerin yeniden canlanmalarına neden oldular.

GÖKTEKİ DEV

6 Haziran 1995 yılında Denver Post Gazetesinde devasa bir deniz anasının fotoğrafı yayınlandı. Ancak bu deniz anası denizde değil, gökyüzünün tepesinde idi. Fotoğraf, olaydan iki gün önce, siyah bulutların üzerinde uçan bir pilot tarafından çekilmişti.

Bu konuda yapılan yorum:

Gökyüzünde görülen devasa boyuttaki denizanasının aslında pozitif elektrik yüklü olan devasa bir yıldırımdan kaynaklandığı söylendi. Aslında yıldırımların %95'i negatif yüklüdür. Bu tarz yıldırımların Kuzey Amerika'daki dağ sıralarının tepelerinde oluştuğu gözlemlenir.

GİZEMLİ HALKALAR

13 Ağustos 2001'de İngiltere'nin Milk Hilk Wiltshire bölgesindeki tarlalarda, çapları yaklaşık olarak 460 metreyi, sayıları ise 400'ü bulan muntazam halkalar tespit edildi. Bunlar, şimdiye değin görülen en olağanüstü halkalardı.

Bu konuda yapılan yorum:

Bu halkaların insan eliyle yapıldığı söylense de, halkaların boyutu bunları bir insanın yapamayacağını açıkça ortaya koymaktadır. Bunların sadece birisini yapmak için gerekli olan zamanın (tek bir gecede) dört saat olduğunu düşünürsek, her bir halkayı geceden sabaha kadar oluşturmak için 30 saniye harcaması gerekirdi. Bu konu hala gizemini korumaktadır.

KIRMIZI YAĞMURLAR

- 28 Aralık 1860 yılında İtalya'nın Siena bölgesinde iki saat boyunca gökten kırmızı bir yağmur yağdı.
- 1 Ağustos 1869 yılında Kaliforniya, Los Nietos'a üç dakika boyunca kan ve leş parçaları yağdı.
- 15 Mayıs 1890 yılında İtalya'nın Messignadi kasabasına kırmızı bir yağmur düştü. Meteoroloji Dairesi bunun kan olduğunu açıkladı.

Bu konuda yapılan yorum:

Kırmızı yağmur şeklinde ifade edilen yağmurun daha sonra analiz edildiğinde, kuş kanı olduğu tespit edildi. Uzmanlar göç eden kuşların korkunç bir fırtınaya yakalanmış olabileceklerini ifade etseler bile, bu zamana denk düşen ne bir fırtına ne de bir kuş sürüsü tespit edilebildi. Daha sonra, Sahra çölünden gelen kırmızı kumun yağmur şeklinde yağabileceği iddia edildi.

Size bir müjdem var!

Tüm o gündelik sorunlar arasında kaybolup monotonlaşmaktan sıkıldınız mı? Size müjdem var. Yaşamınızı renklendirip sizi mutlu ve hayattan memnun, serin gönüllü, gülyüzlü yapacak sihirli bir anahtar bulmuş gibiyim...

Zehra İskender

Biliyorum zamana yetişemiyoruz. Günlük gereksinimlerinizin peşinden koşarken, kendinizi unuttuğunuz bile oluyor. Biliyorum çünkü ben de yetişemiyorum. Sabah kalkışla, akşam olup, gece yatağa girişim arasında sanki on dakika var. Gün yirmi dört saat değilmiş gibi geçiyor. Bunu çok iyi biliyorum. Bu kadar hızlı geçen zaman sonunda bize ka-

lan ise sadece monotonluk...

Günlerin birbirlerine benzer geçtiğini bilince insanın içindeki heyecan nasıl da duyulmaz oluyor. Hayatımızdaki monotonluk bize pahalıya maloluyor bilmem farkında mısınız? Renksiz insanlar gürhuna dönüşüyoruz giderek... Bunu anlamak için İstiklâl Caddesine çıkmanız yetecektir. Eğer İstanbul'da yaşa-

mıyorsanız Otogar veya Tren Garındaki yolcuları gözlemlemeniz de yeter... Kılık kıyafetlerimiz ne kadar renksiz değil mi? Kahve rengi, siyah, gri giysiler içine kapanmışız... Aaa! Yedi kişi mi saydınız koskoca Otogarda? Gökkuşağı gibi mi giyinmişler? Ne güzel ama yanlarına gidip, yüzlerine bakmanız yetecek... Neyse ben söyleyeyim onlar turist... yüzlerinden belli... değil mi? Bu konuda haklı çıkmak doğrusu beni hiç de sevindirmiyor.

Neşe, renk ve dinamizm...

Çarşıda, pazardaki insanların birbirleriyle ilişkilerinde de neşe yerini yılgınlık, yüksek seslerle tartışmalar yükseliyor. Şu pazarcılarının müşteri çekmek için kıvrak zekâlarıyla buldukları maniler yerli turfanda cıngıllar olmazsa hiç kimsenin neşeyi hatırlayacağı yok.

- Ne diyorsun?

- Ne mi diyorum. Bu memlekette işsizlik, yolsuzluk diz boyu, kiralar yükselirken maaşlar yerinde sayıyor diyorsunuz. Evet doğru hattâ eksik söylüyorsunuz. Memleketimizdeki fiyatlar da YTL'ye geçince yuvarlandı. Yuvarlanırken de ne hikmetse hiç yaralanmadan semirip şişkinleşiverdi ve bu gizlice enflasyonu da körükleyebilir, haklısınız. Bütün bu sorunlar arasında nasıl monoton yaşamayız diyeceksiniz! Size müjdem var. Yaşamınızı renklendirip sizi mutlu ve hayattan memnun, serin gönüllü, güler yüzlü yapacak sihirli bir anahtar bulmuş gibiyim. Bu müjde nedir diye meraklandınız mı?

Sihirli anahtar hepimizde var

Sanatı, sadece sanatı sevmek... Sanatı sevmek derken Bedri Baykam'a rakip olmak değil maksat ya da Jale Yılmazbaşar'ın seramiklerini edinmenizin de önemi yok bu sanat sevgisi içinde.

- "Biz bunu zaten biliyoruz" da diyebilirsiniz. "Nereden çıktı bu sanat önerisi diye de beni sorguya çekebilirsiniz.

Beş gün önce Taksim'e giderken bindiğim otobüse gecekondü yöresinden bir vatandaş-

Çarşıda, pazardaki insanların birbirleriyle ilişkilerinde bile neşe yerini yılgınlık almış, yüksek seslerle tartışmalar yükseliyor. Şu pazarcılarının müşteri çekmek için kıvrak zekâlarıyla buldukları maniler de olmasa, hiç kimsenin neşeyi hatırlayacağı yok.

tan aldım bu mucizevi anahtarı...

Kapıdan binerken güleç yüzü ile, otobüs şoförüne ve biletçisine "merhaba" diyerek bana yakın olan koltuklardan birine oturdu. Saç tıraşı yüz bakımı, (erkek olduğu halde) boyalı ayakkabıları, ütülü ve temiz kılık kıyafetiyle diğer yolculardan ayrılıyordu. Tanıdığı bir çift binince yerini onlara verdi, onlarla sohbeteye daldı.

Güzelliği seven bir belediye otobüsü şoförü

Bu konuşmalar sonunda; belediye şoförü olduğunu anlayınca şaşırdım. Malum nedenler dolayısıyla yargılarım vardı. Ama gerçekti, adamcağız servis yapacağı aracını teslim almaya gidiyordu.

- "Allah Allah niçin böyle artist gibi giyinmiş ki" diye kendi kendime söylenirken, o devam etti sohbetine.

- "Biraz erken gidiyorum oraya kadar gidince Sultanahmet'e çıkmadan edemiyorum. Her gün bir müzeye gitmesem, girmesem günüm hoş geçmiyor... Bugün İslâm Eserleri Müzesi var sırada" demez mi!

Onun bu sözlerine karşı biletçi ile şoför de dahil olup bir ağızdan

-“Giriş kaç para müzelerin?” diye haykırdılar. O bu soruya karşılık:

-“Üç milyon canım. YTL ile daha da az Üç Lira” deyip o yöredeki müzelerin ve İstanbul’un diğer bilinen tarihi ve sanatsal merkezlerinin ücretlerini ve açık olduğu günleri de bir ağızda saydı. Ücreti az söylemişti, sanki onları ve dinleyen herkesi imrendirip müzeye götürmek ister gibi.

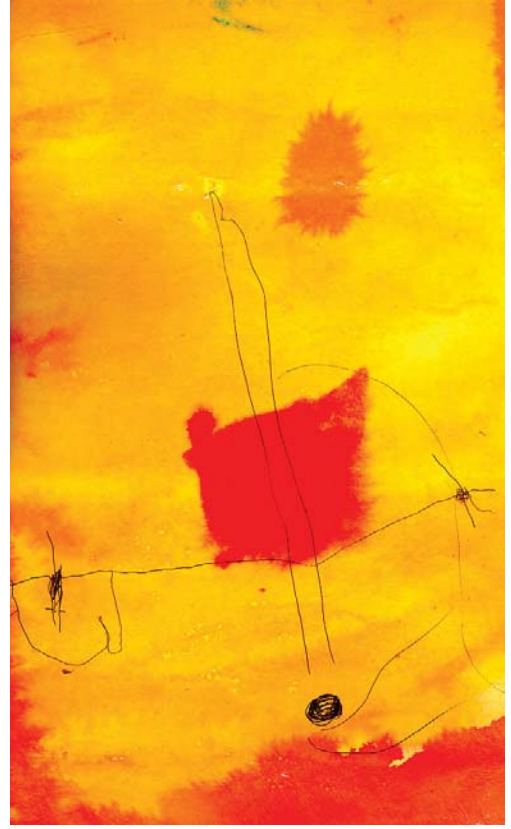
“Müzelerde gezdikçe kendimi iyi hissediyorum”

-“Giriş bir şey değil canım... Hiç mi başka yere para vermiyoruz. Kendimi iyi hissediyorum. Kumarım yok, içkim yok... Oralara gitmekle evimdeki huzurum arasında da anlamadığım bir güzellik rahatlık geldi. Artık pek atışmıyoruz... Hanım da yorgunluktan yakınmıyor. Eee tabi canım hayat müşterek ona yardım ediyorum. Bazı tatil günlerinde çocuk çocuk bir müzeye gidiyoruz. Onlarda mahrum kalmasın bu güzelliklerden değil mi ya!..” diye sözünü bitirdi.

İşte budur sanatseverlik başka bir şey değil... Bu vatandaşımızın yaşadığı, anlattığı, güzellik diye tarif ettiği değil mi? İnsanı mutlu ediyor. Bir de o adamcağızı değiştirdiği gibi kılık kıyafetten yaşam anlayışına kadar uygarlıkla buluşturuyor insanı... Bunu da gözden kaçırmamak gerekir. Bu bana müjde gibi geldi size de öyle gelmiyor mu? Yakındığımız birçok toplumsal sorun sanatı sever bir toplum olduğumuzda kökünden çözümlenir olur diyorum, sizce?!

Ve nihayet Modern Sanat Müzesi

Bu arada İstanbul yeni bir müzeye daha kavuştu. Büyük özveriler sonucunda Karaköy’de Modern Sanat Müzesi açıldı. gidecek olan sanat severleri bekliyor. Bedri Baykam bir röportajında “Avrupa’da olsa şimdiden her gün kuyruklar olurdu, ama...” diye sözünü bitirememişti.

Paul Klee.

İstanbul yeni bir müzeye daha kavuştu. Büyük özveriler sonucunda Karaköy’de Modern Sanat Müzesi açıldı, gidecek olan sanat severleri bekliyor. Bedri Baykam bir röportajında “Avrupa’da olsa şimdiden her gün kuyruklar olurdu, ama...” diye sözünü bitirememişti.

MUSİKİ-SES VE RENK İLE TEDAVİ (22)

BULABİLDİKLERİMİZ BİLEBİLDİKLERİMİZ

Geçen sayısında sizlerle çok önemli bir olayı paylaşmıştık. O günden beri tanıdığım-tanımadığım tüm musikişinaslarla ve ilgilenenlerle, öğrencilerimle konuşuyorum ve sizlere bulabildiklerimi, bilebildiklerimi anlatıyorum.

Yavuz Yektay

Muhalf düzenli musikinin toplumumuzu yok etme tehlikesi

Sevgi Dünyası Dergisi'nin 2005 yılı Ocak ayı sayısında sizlerle çok önemli bir olayı paylaşmıştık. O günden beri tanıdığım-tanımadığım ve rastladığım tüm musikişinaslarla ve ilgilenenlerle, öğrencilerimle konuşuyorum, bulabildiklerimi ve bilebildiklerimi anlatıyorum. Türk müziğinin geri dönülmez bir yok oluşa doğru gitmesini durdurabilmek için ilk etapta 50 ilâ 200 müzikologun toplanıp karar vermesinin yeterli olduğunu düşünüyorum. Bir Türk Musikisi Kongresi yapmak ve yüzlerce yıldır ulusumuzun kullandığı ses sistemini kabul etmek ve hemen düzeltici icrâata geçirmek!...

Kendi öz musikimizin ses sistemi tümüyle atılır ve yerine, üstelik atalarımızın “Aman bu diziyi kullanmayınız” diye vasiyet ettiği muhalif düzen konursa; bulduklarımızı Türk ulusuna vermek, onları uyandırmak ve O'nun emri ve izniyle doğruya çekerek yardım etmeyi görevimiz diye düşünüyoruz!.. Ne dersiniz ?!..

15 ilâ 22 yaş arasındaki öğrencilerime soruyorum :

- Nasılsınız? Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

- Kendimizi boşlukta hissediyoruz!
- Bir türlü düşünemedim! (Liseli öğrenciler)
- Hangi okulu kazandıksa orada okuyoruz. Neci olacağımı bilemiyorum, diplomamı aldıktan sonra iş bulacağım bile şüpheli... (Üniversiteli öğrenciler)

- Doğru yaşama bilgileriniz var mı?

- O ne demek?

- Hayat yolunuzu seçtiniz mi?

- Ne kadar para bulabilirsek, onunla yaşamaya çalışıyoruz !?..

Bir musiki sisteminin tümüyle değiştirilip yerine düzen-i muhalif konulmasının sonuçlarına bir bakın: Özünü kaybetmiş, kişiliğini bulamamış, boşlukta ve ne yaptığını bilemeyen bir gençlik... Anneler, çocukları için sıkıntıyı saadet bilenlerdir. Ama bu kez biz yaşlılar, sizler için sıkıntıdayız Gençler!..

Öz musikimiz elimizden alındığı için, bu yüzden kişiliğimizi kaybettiğimiz için, belki de neyi kaybettiğimizi bilmeden, bilemeden. Yaşadığımız için dertliyiz ve şaşkınız.

Rastgele

*Ellerim, ellerine değse rastgele
Parmağın, parmağıma
İçimden yıldızlar uçuşur
Sana, taa sana.*

*Gözlerin
Gözlerime değse rastgele
Dizlerin, dizlerime
Yağmurlar yağar içime
Taa içime*

*Bir soluğun değse,
Bir dudağın değse yüzüme
Bir daha
Bir daha değse
Ve bir daha değse*

Rastgele!...

Orhan Murat Arıburnu

Musikimizin (Musiki-yi Şerifimizin) toplum hayatı üzerine etkili olduğunu nasıl bilebilirdik başımıza bu felâket gelmeden?!..

Enteresan bir tecrübe

Zübeyde Yalçınkaya isminde, 18 yaşlarında bir “Ney” öğrencim var. Bir-iki hafta evvel onun başından geçen ilginç bir olaydan söz edeceğim!.. Zübeyde kızım, Koç Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu’nda okuyor. Gencecik yaşına rağmen, hastalarına kendi evladı gibi bakan, ilerinin kutsal bir hemşiresi...

Bitkisel hayat yaşayan ve bakımı, hasta ölünceye kadar yattığı hastaneye ait olan bir hastanın bakımı için görevlendirmişler Zübeyde’yi. Şimdi kendi ağzından dinleyiniz bu dikkat çekici olayı:

“Hastaya gereken tüm hizmetleri yaptım, ilaçlarını ve gıdasını özel yollarla verdim. Sandalyemi yatağının başına çekerek oturdum. Hastamın ağzı açık, gözleri dışarı fırlamış, fakat gözler görmüyorlar, vücuduna dokunsanız bile çok hafif bir reaksiyon var. Beş duyusundan yalnız kulakları ses duyuyormuş. Daha ne gibi yardım edebilirim diye düşündüm. Birden aklıma geldi “Hastama ney üfleyebilirim” dedim içimden! Doktordan izin alarak hastanın başında ney üflemeğe başladım! Biraz sonra ağzını kapattı, biraz sonra iki gözü kapandı, biraz sonra iki gözünün kenarından göz yaşları akmaya başladı ve biraz sonra sakın bir şekilde uyumaya başladı!?!..”

Barışı getiren nağmeler

Bu ay size güç ve evrensel bir barış duygusunu anımsatan nihavent bir şarkı sunuyorum. Size sevginin esintilerini getiriyor denizden gelen meltem gibi... Şimdi sırt üstü uzanıp kendinizi boşaltınız, her türlü güzel hislerle dinlenmeye ve yükselmeye hakkınız var.

NİHAVEND Şarkı
Usul: DÜVEK

"RASTGELE"

SÖZ : ORHAN MURAT ARIBURNU
SES : YAVUZ YEKTA
(05.07.1999 - 07.03.2001)

EL LE RİN EL LERİ ME DEĞ SE RAS GE LE

PAR MA ĞİN PAR MA Ğİ MA İ ÇİM DEN YIL DİE LAR U ÇU ŞUR

SA NA -AA SA NA

GÖZ LE RİN GÖZ -E Rİ ME DEĞ SE RAS GE LE

DİE LE RİN DİE LE Rİ ME YAĞ MUR LAR YAĞAR İ Çİ ME

BİR SO LU ĞUN DEĞ SE BİR DUD AĞIN DEĞ SE YÜ ZÜ ME

BİR DA HA BİR DAHA DEĞ SE VE BİR DA HA DEĞ SE GE LE RASTGE LE)

(RAST)

ELLERİN
ELLERİME DEĞSE RASGELE
PARMAĞIN, PARMAĞIMA
ÇİM DEN YILDIZLAR UĞURUR
SANA, TAA SANA.

GÖZLERİN
GÖZLERİME DEĞSE RASGELE
DİZELERİN, DİZELERİME
YAĞMURLAR YAĞAR İÇİNİ
TAA İÇİNİ.

BİR SO LU ĞUN DEĞSE,
BİR DUD AĞIN DEĞSE YÜ ZÜ ME
BİR DAHA
BİR DAHA DEĞSE

VE BİR DAHA DEĞSE

RASGELE !! ORHAN MURAT ARIBURNU

Kendinde müzik olmayan insan
Seslerin tatlı armonisiyle
heyecanlanmayan kişi,
Her türlü ihanet için olgundur,
Zekası donuktur gece gibi
İstekleri karanlık Erebas gibi
Böyle bir insandan sakın
Müziği dinle...

W. Shakespeare

Sevgi Dünyası Abone Formu

Ad, Soyad:

Adres:

Posta Kodu: İlçe: İl:

Firma Adı: Vergi No:

Lütfen kredi kartı hesabımdan alın

Kart No: - - -

Son Kullanma Tarihi:

Abone bedelini 385999 numaralı Posta Çeki hesabımıza veya Yapı Kredi Bankası İstanbul/ Şaşkınbakkal SB. 1001516 - 4 numaralı hesabımıza yatırdığınızı belgeleyen dekontla birlikte bu formu adresimize posta veya faks ile ulaştırınız.

Sevgi Yayınları Tic. Ltd. Şti. P.K. 471, Beyoğlu, İstanbul

Tel: 0212 252 85 85 / 0212 268 00 99

Faks: 0212 270 22 52

Abone Sorumlusu: Kazım Erdemoğlu

"Amor and Psyche" (detay)

François Pascal Simon Gerard'ın (1770- 1837) Paris Louvre Müzesi'nde sergilenmekte olan çalışmasında, Amor'un Psyche'ye verdiği ilk öpücük betimlenmiş.

*"Seni hatırlarım sulara günün şavkı vurunca
Seni hatırlarım yıldızlara ay renkleri verince
Seni görür gözüm,
uzak yollarda tozlar kalkarken
Uzun gecelerde dağ yollarında yolcu titrerken
Seni iştirim derin gecelerde su yükselince
Dağlarda sükunu dinlerim gece herşey susunca
Uzakta da olsan ben yanındayım
sen yanımdasın
Gün ışırdır yıldızlar yükselir gökte
Ah! Burada olsaydın..."*

Goethe

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com

TANALTAAY